

నా లో - నే ను

మా నాన్నేమో వ్రవకృతి వైద్యంచేసి యిల్లా పొలమూ సంపాదించాడు మా తాతేమో మూలికా వైద్యం చేస్తూ పిల్లల పెళ్లిళ్ళు చేసాడు అనిపించుకున్నాడు. మామేనత్త హీలింగ్ బై డివైన్ టచ్ అని, సిటీలోనే సుఖంగా కాలంగడపగలగింది. మా పెత్తల్లేమో తేలు మంత్రం వేసి బాధా నివారణా, సూదులకు మంత్రం వేసి పచ్చకామెర్లవ్యాధి నయంచేసేది. ఆమె తనకు పసుపు కుంకం క్రింద వచ్చిన భూమిని ఒక్క సెంటు గూడా అమ్మలేదు. ముచ్చటగాముగ్గురు అని ముగ్గురే పిల్లలు కలిగారు వారిని చదివించి పెళ్లిళ్ళు చేసి తన కర్తవ్యం నెఱవేర్చింది. భర్తేమో రోగిష్టి. ఉబ్బసం, బి.పి., మధుమేహం నాటితో బాధ పడుతుండేవాడు.

నాకు వైద్యమంటే నవ్వులాటగా పుండేది. చదివితే అల్లోపతి చదవాలని కోరిక. కాని అది హిమాలయ పర్వతారోహణం లాగా అయింది. మార్కులు, ఏంట్రన్స్ టెస్టులూ అనే మెట్లు గాక మండల్ కమీషన్, యూనివర్సిటీ రూల్సు అన్నీ మెట్లు యెక్కలేక పోయినా మెడికల్ కాలేజీలో సీటు రానేలేదు. మా నాన్న స్టిట్. కాపిటేషన్ అనే ఫీజుగాని, విరాళం గానీ కట్టనని భీష్మించాడు. ఫార్మసీ, యెమ్మెసీ వేటిల్లోను సీటు వహించి హిస్టరీ రాదు, సోషియాలజీ, లా అంటె వెక్కిరింత.

‘యేమి పరీక్ష రాయటానికెల్తున్నావు సూరజ్’? అడిగాను నా స్నేహితుడి పేరు సూర్యం.

‘హోమియో పరీక్ష’ అన్నాడు.

“సులభమే? నీకే తట్టిందా?”

“మా అమ్మ చదవమన్నాది. సూది గుచ్చక్కర్లేదు. కొయ్యక్కరలేదు. నిరపాయ కరంగా బాధ లేకుండా వైద్యం చేయించు అన్నది.

నాకూ వినోదం కలిగింది. వాడు కొనుక్కున్నవి మెడికా మరోటీ చదువుతుంటే సులభంగానే వున్నది. నన్నెవరూ వద్దన లేదు. అదేం చదువనలేదు. తేలిగ్గా పరీక్షలు పాసైనా, ప్రాక్టీస్ మొదట్లో చిన్న జబ్బులు చిన్న పిల్లలూ పచ్చారు. నవ్వుతూనే వైద్యం చేశా. దశ తిరిగినట్టు కలిసి రా సాగింది. పేషంట్స్ క్యూలో నిలబడటం కంటబడింది. క్రమంగా దీర్ఘవ్యాధుల పే షంట్స్ రాసాగారు. డబ్బా కంటపడింది. లక్ష్మీ చవల అన్నా రు పెద్దలు, డబ్బు తనుమారటమేగారు మనుషుల్ని మారుస్తుంది తమకూ తెలియకుండానే మనుషులు తామే మారుతారు. వుష్క లంగా డబ్బు చూసేప్పటికి, దాని విలువ తెలియలేదు నాకు. మనుషుల్నే పట్టుకుని నా యిష్టమొచ్చినట్లు అడించేవాడిని. సర్కార్ అని ఒక యింద్రజాలంచేసి వినోదమిచ్చేవా ండేవాడు వాడి కొడుకు జూనియర్ సర్కార్. తండ్రికి వర్క్ షాపు వుండేది జూనియర్ తలుపు కంఠల్లోంచి, కిటికీలోంచి చూస్తూవుండేవాడు తండ్రి చూస్తే కసిరి తిట్టి “చదువు కోవాలి. గారడీ వాడికి గౌర వం లభించదు” అని బడికి తోలేసేవాడు. కానీ జూనియర్ సర్కార్ కి ఇంద్రజాలంలో నే యిష్టత పెరిగిపోయింది. వాడూ యింద్రజాలమే వృత్తిగా పెట్టుకుని, పేరు తెచ్చుకుంటూ చివరికి తండ్రి మెప్పు పొందాడు. విదేశాలు వెళ్ళి ఇంద్రజాలం చూపా డు. రైలు మూయించేశాడు. అంతా మెచ్చారు.

“అంత పెద్ద పొగబండి యెలా మూయించ గలిగావా?”
అనడిగాడు.

‘నేనేం మూయించేయలేదు. రైలు అక్కడే వున్నది. ఉన్నది లేనట్టుగా భ్రమ కలిగింది మీకు. తెలివి వచ్చేప్పటికి రైలు అక్కడే వున్నది. అదెక్కడికి పోలేదు.’ అని నవ్వాడు.

అలాగే ఒకనికి ఒక వ్యాధి నయంగాక బాధపడుతుంటే నేను నయం చేయనా అని అడిగాడుట. వాడు ఒప్పుకున్నాడు బాధ భరించలేక జూనియర్ సర్జన్ మందిచ్చి నయంజేశాడు

ఆ మందు పేరేమిటి అనడిగాడు నమమైనవాడు.

మందుగాదది. ఒట్టి మంచినీళ్లు అనినవ్వేశాడు జూనియర్

నీళ్లంటావేం జబ్బు నయమైతే అని అరిచాడా అబ్బాయి

అసలు నీకు జబ్బేలేదు. నేను మందూ వాడలేదు వూరికే అనుమానంతో బాధపడ్డావు. యెదో జబ్బు అని దిగులుపడ్డావు. నేనిచ్చింది తాగి నయమైందనుకొన్నావు. అంతా భ్రమ అని నవ్వేశాడుట. వాడు నమ్మలేదు. గారడీవాడు అనివూరుకున్నాడు అలాగే నేను పేషంట్సుతో అడి విన్నోదించేవాడిని. మోచేతి మీద నించి మణి కట్టు వరకు వాపు వచ్చి యేడుస్తు వచ్చాడు ఒక స్టూడెంట్. పరీక్ష రాయాలిట. బాధ కుడిచేతిమీదే. పెన్ను వట్టు కొలేక పోతున్నాడుట వ్రాయలేడుట. పరీక్షకు హాజరుకాలేనేమో యెలా? యేడాది చదువా వ్యర్థమవుతున్నది అని దిగాలుగా చూశాడు.

మానక్కర లేదోయీ! యీ ముందు వంగు. నేను మంత్రం వేస్తాను తగ్గిపోతుంది. పరీక్షలు వ్రాద్దువుకాని అన్నా. ఒప్పుకున్నాడు. యెండ వచ్చాక పొద్దున సూర్యునికేదురుగ నించోబెట్టి, తెల్లగ తోమిన అట్లకాడతో చేతిమీద రాస్తు మంత్రం చదువుతున్నట్టు నటించా. ఆ అబ్బాయి నిజమే అనుకున్నాడు. వాపు తగ్గి, సోమవారం పరీక్షకు హాజరై నాడు.

“తగ్గిపోయిందడి. పరీక్షలన్నీ బాగా వ్రాసాను.” వెలిగి పోయే మొహంతో అన్నాడు. ఫీజు యివ్వబోయాడు.

“అక్కర్లా. నీకేంచేయలేదోయీ ఊరికేనే భయపడి పోయి నాపుగానీ అడికల్లవాపు. దానంతటదే తగ్గిపోతుంది.” ఆ సూడెంటు నవి పచ్చి కిస్మిస్గుత్తి ఒక కేజీబరువు వున్నదీ. కమలాలు ఓ యిరవై అక్కడుంచీ వెల్లాడు. అంతటితో వూరు కోక మెడనరంపట్టి తగ్గాక బాధ పడుతున్నాడు. మెడ తిప్ప నీయటలేదని ఓయాభై యేళ్ల ఆసామిని తెచ్చారు. తానువెళ్ళి పోయాడు.

“అటుతిరిగి ఆ గోడమీది చిత్రాలుచూస్తు ఆసోఫాలో నుచోండి. పచ్చిగడ్డితో మంత్రంవేస్తా. బెణుకూ నొప్పి తగ్గి పోతుంది.”

అన్నా. నమ్మి, మెత్తని సోఫాలోకూచుని బొమ్మలు చూడసాగా డు అవి మోడల్స్ బొమ్మలు. జగదేకసుందరి యీ చిన్న పీలి కలు రెండుంటాయి వంటిమీద.

నా మానాననేను. వుత్తరాలు రాసుకోటం, చాకలిపద్దు చూసుకుని వచ్చేశా.

“ఇంక తిరగచ్చు. అనంగానే నావేపు తితిగాడు లింగ రాజుగారు.

“తగ్గిందండీ. కొంచెం మెడ తిప్పగలుగు తున్నాను. రేపు గూడా రానా? “ అన్నాడు. అక్కడ కిందబడేసివున్న గరిక పోచలు చూశాడు. “వీటితోనే నా మంత్రం వేశారూ. “అనడిగారు.

“అఁ అఁ వాటితోనే.”

మరునాడ రాజుగారువస్తు పూతరేకులు ఓ కేజీ స్టెయిన్ లెస్ ఫ్టీల్ గిన్నెలో పెట్టి తెచ్చాడు.

ఇవన్నీ ఖర్చు చేసేందుకు మనుషులేరీ? అనే ఆశోచ నొచ్చింది. లింగరాజుగారికి బాగా తగ్గింది మెడనొప్పి. ఆయన తమ్ముడు హెల్తాఫీసర్. పంటిమీద శంఖంలాగా లేచిందట. డ్యూటీకెళ్లడం మానడు. వన్ను పీకించుకోడుట, తన యిబ్బంది చెప్పుకున్నాడు. “నాకు భయమండీ. పంటిడాక్టరు యేదో క్లిప్పు నోట్లో పెట్టి పట్టుకారుతో వీకుతాడు. భరించలేను.” చెంపకు చెయ్యి లనిచ్చి అన్నాడు. “ఆ యింజెక్సనూ తీసుకో లేను. తిమ్మిరెక్కి నెప్పి తెలియదు అంటాడు డెంటిస్టు. నాకు ఎలర్జీవచ్చి దగ్గుస్తుంది. బాధాకరం” అని యిబ్బందినా చూసాడు హెల్తాఫీసరు.

నేనయం చేస్తాగ ఆఫీసుకెళ్ళచ్చు. దోరగ పండి గట్టిగ వున్న బొప్పాయి తెచ్చి, పల్చని చెక్క తీసి, ఆ గుల్ల మీదుం చండి. పోనీ నెనె తెచ్చిస్తా కూచోండి. ఈ పత్రకలు చూస్తుం డండి.

లోపలికెళ్ళి వదినిముషాలకల్లా వచ్చి ముక్క యిచ్చాను ఆయన నామీద గట్టి నమ్మకముంచి దాన్ని పంటిమీద బుగ్గకిం దుగ ఆనించి పెట్టుకున్నాడు. పోవచ్చా డాక్టర్ అని లేచాడు.

అ!అ! పోవచ్చు ఇంకా స్పేర్ ముక్కలివిగో. ప్లాస్టిక్ భరితెలో ఉంచి యిచ్చాను. చాలా సంతోషించాడు.

అన్నం తినేప్పుడు, నిద్రబోయేప్పుడు తీయాలా?

అక్కర్లా. బాగావేడెక్కి నట్టుండి వాడి పోతుంది అప్పుడు పారేసి స్పేర్ ముక్క పెటుకోవాలి. ఇలా అరగ, అరగ వుంచితే నయమవుతుంది. అని పంపేశా.

ఈ మాటు హెల్తాఫీసర్ కక్కడే వచ్చాడు. ఇన్విటేషన్ యిచ్చాడు.

రేపు మునిసిపల్ హైస్కూల్ ఆనివర్సరీ. ఆటల పోటీలు ఏంటర్టైన్మెంట్ మెంటు, ఆరోగ్యవారం జరుపుకుంటారు. మనం సెలెక్ట్ కమిటీతో వెళ్ళి, ఆటల పోటీల్లో పాల్గొన్నవారికి మెమరీ బెస్ట్ లో పట్టు వచ్చిన స్టుడెంటునీ, నాటకాల్లో బెస్ట్ యాక్టర్ నీ యెన్నిక చేస్తాము, ప్రైజెస్ యిప్పిస్తాము. మీరు రావాలి. నా నెప్పీ, బాధా తగ్గిపోయాయి. మంత్రించినటు తగ్గింది. అని నవ్వాడు.

మంత్రించే యిచ్చాను. నెనూ నవ్వాను.

ఆటలపోటీల్లో ఆడపిల్లలుంటారని నెనూహించలేదు. అసలది ఆడపిల్ల లూ, మగపిల్లలూ కలిసి చదువుచున్న బడి.

తెలుగు మీడియం. హైస్కూల్ సాండర్స్ వచ్చినవారంతా వయ
సొచ్చిన పిల్లలే.

పంజాబీ దుస్తులేసుకున్న అమ్మాయిలు, పరికిణి చొక్కా
వేసుకున్న వాళ్ళూ, పాంటూ, షర్టు వేసుకున్న వాళ్ళూ పాల్గొన్నారు
పరుగు పందెం, సాక్రేస్, కళ్ళగంత, మూడు కాళ్ళ పందెం,
లైమ్ అండ్ స్పూన్, ట్రైడ్ అండ్ నీడిల్, వుర్లగడ్డ యేరుట,
మ్యూజికల్ చెయిర్ వంటి పందేలలో పాల్గొన్న వారికి నిండా
పదహారేళ్ళులేవు, చాలా ఉత్సాహం మీద బడటమే. వీడు మగ
వాడు అని మరచిపోతారేమో ఆ వుత్సాహంలో. మగపిల్లలు
చెడుగుడూ మొదలైనవి విడిగా పెట్టుకున్నారు. ఆరోగ్య
వారంలో, తెల్లని స్పార్లెస్ దుస్తులేసుకొని తెల్లనిపళ్ళూ, కళ్ళూ
బలంగా, ఆరోగ్యంగా కనబడుతూ పోటీబడ్డారు పిల్లలు. ఆడ
పిల్లల కళ్ళలో మెరుపూ, మొహం మీదనవ్వు మరింత వన్నె
తెచ్చాయి. సెలక్ట్ చేసి ఫస్ట్ సెకండ్, థర్డ్ కన్సోలేషన్ ప్రెజెంట్
యిచ్చాము. నాటకాలలో బాగానటించిన వారికి, తీయని
గొంతుతో కోయిలలాగా పాడినమ్మకే యిచ్చాము బహుమానం

అప్పట్నుంచీ మొదలైంది బాధ ప్రేమలు కొట్టిన ఆడ
పిల్లలు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి మీదబడ్డట్లు కలపచ్చి వళ్ళుజలద
రించేది. అంతవరకూ, నవ్వుతూ పేలుతూ పేషంటుతో ఆడే
నేను, నేనే పేషంటునై నట్టు తోచింది. ఇంకా ఇబ్బంది ఫీల్ చేస్తే నా
ఆడపిల్లలు నవ్వుతూ బడికెల్తూ నేను తారపిల్లగానే, కిలకిలా
నవ్వుతూ పలకరించగానే ఆ రాత్రికి అన్నం నిద్రా వుండేవి
కావు నాకు

పెళ్లి చేసుకోమని వత్తిడి వస్తూనే వున్నది. ఆ తంతే భయంకరం తాషామర్పాలూ, చొక్కాలు, ఆడవాళ్ళూ మాచెడ్డ న్యూసెన్సు. అదంతా డ్రామాలాగా జరుగుతుంది. ఆసలు తర్వాత బైటపడతాయి. దాంతో 'దీన్నెందుకు చేసుకున్నానా అనుకునేవరకూ వెళ్తుంది వ్యవహారం. నాయీడు స్నేహితులు బంధువులూ, వాళ్ల అనుబంధులు చెపుతుంటే, "వీళ్లు తొందరబడి పెళ్లాడినట్టున్నారే." అని పించింది. అందుకని పెళ్లినివాయిదా వేస్తూ వచ్చాను.

లేడిపేషంట్సు వేళాపాళాలేకుండా రావటం యెక్కువైంది "సంప్రదించు వేళలు" అనే బల్ల చూడరేమో అనుకున్నా.

ఇద్దరు మిత్రులు డై వోర్సుకు తయారై నారు పెండింగులో ఉన్నది వ్యవహారం. ఇద్దరు బంధువులు షెకాపెకెడ్ హాజ్ బెండేస్ అయినారు. మరొకరు విదేశం వుడాయించాడు. ఇంకోడు తలకుమించిన వ్యాపారంలో తలమునకలై ఎవరికీ అందటం లేదని తెలిసింది.

పెళ్లి వాయిదా వేయటం సులభంగానే వున్నది గానీ, ఓ పిల్లని పట్టాల్సి వచ్చేట్టున్నది. డేంజరే సిగ్నల్స్ లాగా లేడి పేషంట్సు ఫోన్ చేయటం, రాత్రిళ్లు జబ్బుఎక్కువైందని యింటికివచ్చి చూడాలనటంలో మోసం గ్రహించాను. లాభంలేదని మనిషిని, తంతులేకుండా పట్టాలని చూస్తుండగా అదృష్టం కలిసి వచ్చింది. పిల్ల అందింది.

ఎక్కడికో పారిపోవాలన్నట్టు మాటాడేది. ఏదో యిబ్బందిలోంచి గట్టున బడాలన్నట్టు కనబడేది. సైకిలెక్కి బడికి వెల్తుంది. బొట్టాభోగం, పోకులాలేవు. స్పోర్ట్స్ లో పాల్గొంటున్నది. డాబూదర్బం లేవు. చాలాసాదాగా వుంటుంది. అంతర్ కళాశాల పోటీల్లో పాల్గొంటున్నది. వక్తృత్వ పోటీకెళ్ళి పీల్డ్ తెచ్చి తనకాలేజీ కిచ్చింది. నాటక పోటీల్లో పాల్గొని పోర్షియా లేసి చెస్ట్ యాక్సెస్ సైజు కొట్టింది. లలిత సంగీతంపాడి ప్రైజు తెచ్చుకున్నది. జానపద నృత్యం చేసి మెప్పు పొందింది. మాట్లాడించి చూస్తే అభ్యుదయ భావాలూ, ప్రెడింకింగ్, ప్లెయిన్ లిమిగ్ లాగా తోచింది.

సంబంధం స్థిరపరుచు కునేముందు వివరాలు తెలుసుకోవాలిగదూ. తోడబుట్టినవాళ్ళూ తల్లి బాగానే ప్రేమగానే చూసుకుంటునట్లు తెలిసింది. కనక నానెత్తిన బరువుగా వుండదనుకున్నా. మంచిపేరే వున్నది కుటుంబానికి. యేవో చిన్న చిన్న జాబ్స్ చేస్తున్నారు కుటుంబ సభ్యులు, చదువులూ చిన్నవే. బి యె అనిపించుకుని జీవిత భీమా సంస్థలో గుమస్తాపని చేయాలని వున్నట్లు మాట్లాడింది. లేదా టై పిస్టుగా డబ్బు గణించాలని వున్నదన్నది. అదీకాకపోతే తెల్లని యూనీఫాం ధరించి నర్స్ గా మానవసేవ చేయాలని చూస్తున్నా నన్నది అన్ని ఐడియాస్ మంచివే. పెళ్ళి చేసుకొని స్థిరపడాలని వున్నదనదు.

‘పెళ్ళి చేసుకున్నది మొదలుకొనీ, అవమానాలూ, వావారికి తిట్లు అత్తవారిని నెత్తిన పెట్టుకోటం బావగారిపిల్లల్ని సొకటం వంటివి పాతచింతకాయ పచ్చడిలాగా ఉంటాయండీ.

అని నవ్వింది. పార్కులో గడ్డిమీద కూచుని నేను సిమెంట్ బెంచ్ మీదున్నా. చేతిలో దినపత్రిక. రేడియోలో గ్రామస్తుల కార్యక్రమం వినబడుతున్నది.

“చేసుకోక పోతే చెడ్డపేరూ, నిందలూ రావూ?” అన్నా రానీండీ, యెలాగో వస్తాయి అవన్నీ అన్నదెటో చూస్తూ అంటే ఫ్రీ లో యిష్ట కాబోలనుకున్నా. అందులో వచ్చే క్రిసిస్ లను తానే దాటగలదనుకున్నా. పార్ట్ టైమ్ జాబ్ చేస్తున్నది. మేజర్ అైంది. అంతా అనుకూల పరిస్థితిలాగా కనబడింది. ఇంద్రజాలంలో యిరుక్కున్నాననుకోలేదు.

మంచి అద్దం, దువ్వెన మోడరన్ బాంగిల్స్, హౌండ్ బాగ్ కొనిచ్చా. స్నేహం మొదలైంది. ఎగ్జిబిషన్ చూస్తూ రాత్రి తొమ్మిదిన్నర వరకూ యిద్దరం కలిసే గడిపాము. రహస్య జీవితం యిష్టమేమో ననుకున్నా. తీరా చూస్తే మరోడితో నవ్వుతూ మాట్లాడుతూ సినిమా హాలు దగ్గర కంటబడింది. వాడు తనకూ రెండు టికెట్లు తెచ్చి పెట్టమని యాభై నోటందించాడు.

మరోసారి వాళ్ళింట్లో పిల్లవాడికి జ్వరమొస్తుందనీ, పడక వేళాటనీ తెలిసి నేనే పెళ్ళా. అంతా సంతోషించి చాలా మర్యాద చేశారు.

హాస్పటల్ లో చేర్చమంటారా? అన్నది పిల్లవాడి తల్లి.

అక్కర్లే, మందు తెచ్చా. ఇది వాడండీ. రేపు సాయం కాలానికి జ్వరం తగ్గిపోతుంది. నె మళ్ళా వస్తా, అది వట్టి జ్వర

మే, పూరంతా పున్నాయి. తొమ్మిది రోజులుండి తగ్గిపోతుంది భయం లేదు. మందిస్తే పిల్లవాడిచేత మింగించారు.

నే పచ్చేస్తుంటే మసక వెల్తురులో నా ప్రియురాలు మరో డిటో వస్తూ కంటబడింది. 'గుడ్ బై నుణ్ణి! మీ వాళ్ళు చెప్పినట్టు వినాలి నువ్వు. లేకపోతే నష్టి పోయేది నువ్వే. నన్ను మరచి పోవాలి. నీ ఆలోచన కొనసాగితే మరొద్దరం ముష్టితుకోవాలి.' నవ్వుతూ భుజం తట్టి పంపించేసింది. వాడు వెనక్కు చూస్తు వెళ్ళాడు. నేను అటో రాగానే దాంట్లోకి దూరి పోనీమన్నా వాడు రౌండ్ తిప్పి పోనిస్తుంటగా వెనక్కుచూస్తే ఆ అమ్మాయి యింట్లోకి పొతున్నది, నన్ను గమనించలేదు. 'యేమిటి దీని వద్దే శం? అనిపించింది. అలాగా వాళ్ళింటికి వస్తు, పొతువుంటే కొత్త ముఖాలు కనిపించాయి. అమ్మాయిని సినిమాకు రమ్మని జబర్దస్తి చేస్తు జనిపించారు.

'పోనీ పొరాదుటే' అన్నాడు అన్న.

'యేమిటోయ్, నీ సిస్టర్ స్టబ్బారన్ గా జవాబిస్తున్నది. ఇంటి దగ్గర దింపి పొతావంటుంటినిగా? అన్నాడు స్కూటర్. తల్లి ప్రొత్సహించింది. యిష్టంలేనట్టు నటిస్తూ వాడివెంట వెళ్ళనే వెళ్ళింది నా ప్రియురాలు. నిజంగా అయిష్టతేమో అనిపించింది

వీళ్ళంతా దీన్ని భ్రష్టు మార్గాన పట్టిస్తున్నట్టున్నారే, వ్యభిచారానికి ప్రోద్బలం చేస్తున్నట్టున్నారు, దీన్ని కపాడటం నా కర్తవ్యం ముందు ముందు యీ చెడ్డపేరంతా పైకి వచ్చి నికీ పనికిరాకుండా పోవచ్చు అనుకున్నా,

యేమిటీ వాళ్ళ వుద్దేశం? అది నాప్రియురాలని తెలియదా? పెళ్ళి చేసుకోకపోతే మాత్రం? ఆ టాపిక్ యెత్తకపోతేనేం మొనేటరీ హెల్పు, ఉచిత వైద్యం చేయటంలేదు డబ్బు లేదని వదిలేస్తానా? నాది మంచి మనసు. నెను ఆనెస్ట్, అనుకున్నా, ఆ పిల్లవాడికి నె చెప్పినట్టు జ్వరం తగ్గిపోయిందా లేదా?

అక్కడికి భరించలేక ఓ నాడు నిలేశా “యెవడితో బడితే వాడితో పోతావేం? స్కాండల్స్ లేవపూ?”

తీయగా నవ్వుతూ ఆన్నది. మీరెలాగూ చేసుకోరుగదండీ మీ యింటికి రాను. అయ్యో! యీ గోరిల్లాను చేసుకుంటావా యేం రా. దాన్ని వెంటేసుకు తిరుగుతున్నావా? అనలేదూ మీ వాళ్లు. ఆ నాటినుంచే మీరు భయపడిపోయి నన్ను వెంటేసుకు తిరగడం ఆపేశారు కాదా. నేనెవడితోబోతే మీకెందుకూ. యేమై పోతే మీకెందుకూ జెలసీ. షూర్ జెలసీ, నా కోసం యెవరూ రాగూడదు. గోతికాడ నక్కలాగా మీ కోసమే వెయిట్ చేయాలా బా నవ్వింది.

యెంత అహం! మంచి దుస్తులుగూడా చేసుకోలేదు నేనే నాడో పెజెంట్ చేసిన పంజాబీ డ్రెస్ అది. దీనికి నా సంగతి తెలియదు అనుకున్నా.

2

బిత్తర చూపులు చూస్తూ ఆఫీసుకొచ్చేసింది. ఫ్యాన్ లోపలికి రా నిచ్చాడు. నేను మందుల లిస్టు చూస్తూ అన్ని వచ్చాయా లేదా అని చూస్తున్నా. తలెత్తెప్పటికి యెదురుగా నించున్నది. మం దులన్నీ సద్ది మెడికల్ హాల్లోకొచ్చా.

యేమిటి: అన్నా నిర్లిప్తంగా.

యెట్లా? పరీక్ష వ్రాయాలి. హాల్ టికెట్ తెచ్చుకూవాలి
ముందే జాగ్రత్త పడద్దూ?

వడినా మందులు వనిచేయలేదు.

నీకు తెలిసే గదూ వచ్చావు? మీ అమ్మ యెందుకు పోని
చ్చింది? యేం రాబోతోందో తెలియదూ? మీరంతా పూహించేది
జరగదని మీకు తెలుసు నాకు తెలుసు. ఇవాళ వెళవెళపోతావేం?
పరీక్షా? మరోమారు అప్పీయర్ కావచ్చు. పోయేదేమున్నది?
ఎబార్న్ నిష్ఠుని పంపిస్తే ఆమెను తిట్టి, అవమానించి తోలేకారుట.
వాటిజ్ ది ఐడియా. కనదలచుకున్నావా? పో. కనేసేయ్ హెల్ప్
యెలాగు వుంటుంది. నేనేమీ అన్యాయం చెయ్యను. నవ్వుతూ
చూశా. ఆపకుండా కన్నీళ్లు చెంపలమీద జారుతున్నాయి. నా
ప్రియురాలికి వాడేమైనాడు? నీ కోసం తపించాడుగా. వాడినీ
తిరస్కరించావా? అని టీజ్ చేశా.

వాడిది స్వచ్ఛమైన ప్రేమేగా తప్పు చేసినా చేసుకోవాలి
అదీ గొప్ప అన్నా.

నిలబడేవున్నది. కన్నీళ్ళూ ఆగలేదు, కానీ నవ్వు మొహం
తో అన్నది. వాడెవరూ? మామయ్య కొడుకా. వాడింకా సంపా
దనా వరుడు గాలేదు. వాళ్ళమ్మ వాడి మెడలు వంచి, మంచి
కట్నంతో నచ్చినమ్మాయిని పెళ్లి చేసేసింది. వద్దు అంటే కడు
పుతో వున్నదాన్ని చేవుకుంటావాయేంరా? అని చావగొట్టి చెవులు
మూపి గదిలోపెట్టి తాళం వేసిందిట వాళ్ళమ్మ. యెట్లా వస్తాడు

యెలా చేసుకుంటాడు, పెత్తల్లి, పింతల్లి, మేనమామ అనే గూండాలు వాడికి బాడిగార్డుస్ మెడ వెనక్కు వచ్చి నవ్వుతూ నిలబడింది.

నేను లోపలికెళ్ళి మళ్ళా వచ్చేప్పటికి అక్కడ లేదు. నేను మంచివాడినేగా? యేదై నా మార్గం చూసేనాడిని. తెలివి తక్కువగా వెళ్ళిపోయింది. వాళ్ళింటికెళ్ళ బుద్ధిగాలా నాకు. వాళ్ళంతా తాగుమోతులు, తాగి మీదబడి కొడతారేమో. పిచ్చివాళ్ళుగూడా వున్నారుట వాళ్ళింట్లో. వాళ్ళ తాత తాగివచ్చి నిషాలో పెళ్ళాన్ని కొట్టాడుట. ఆమె చచ్చింది. తాగిన నిషాలో కొట్టాడని తేలిక శిక్ష పడింది ఆరేళ్లు. తరవాతాయన యెవరికీ కనబడలేదుట. బై రాగుల్లో కలిసిపోయాడన్నాడు.

3

ఆడవాళ్ళు రావటం తగ్గిపోయింది. పీడ విరగడైంది అనుకున్నా. “యిక్కడ నెప్పి, అక్కడ నెప్పి అని చేతులెత్తి చూపించనూ నెప్పి వున్నచోట తాకి చూడమననూ చేస్తారు పూల్స్.” “విన్నాగా, తగ్గిస్తా, తాకక్కరలేదు.” అంటే సిల్లీ నవ్వు ఇంటికి పోవటానికి గుండెలు కీచు, కీచు మ్రోతై. అన్నం గూడా అక్కర్లా యిహ. పెళ్ళి సంబంధాలు వల్ల వేస్తుంటే వింటేనే కడుపు నిండుతుంది అనుకుంటారేమో. చిరాకెత్తింది.

“అయిపోయేగా పెళ్ళీ. ఇంకా యేం సంబంధాలు? అన్నంబెట్టవా?” అన్నా తల్లితో.

ఆవిడ నోటిమీద చెయ్యి వేసుకుని, నడ్డిమీద చెయ్యి వేసుకుని, 'యెప్పుడైందీ? యెక్కడైందీ? నన్ను పిలవలేదేం? యెవరమ్మాయీ?' అని దీర్ఘం తీసింది.

నాకు నవ్వు వచ్చింది. యెవరమ్మాయో చెప్పా.

మా అమ్మ నేల కూలి నెత్తి, నోరూ కొట్టుకుంటూ శోకాలపెట్టింది.

'అయ్యో! వేరే మతస్థుడితో సంబంధం పెట్టుకున్న దాని కూతురా! నీకిదేం పోయేకాలం? ఇంకెవరూ కంటబడలా? అంత ఘాతుకాలూ, హత్యలూ చేసుకున్న వాళ్ళ ఆమ్మాయినీ చేసుకున్నా బావుండేదే. పాములవాళ్ళ పిల్లను చేసుకోక పోయినా దాన్ని యీ యింటికి తెచ్చి నా కోడలని నలుగురుకీ చూపాలా అదే నా మొహాన రాసున్నదీ?'

అక్కర్లేదు. చూపక్కర్లేదు. వాళ్ళవాళ్ళ దగ్గరే వుంటుంది అని ఓదార్పుగా అన్నా.

ఇంతలో నా దాయది తమ్ముడు యికిలిస్తూ వచ్చి, 'అన్నాయి తండ్రి కాబోతున్నాడు.' అని నాటుబాంటుపడేశాడు దాంతో నిప్పు రవ్వలు లేచినై.

"ఇంటికి తెచ్చి, పురుడూ పుణ్యం చూడాలా నేనూ. నామ కరణ మహోత్సవం చేయించాలా అని పెడ బొబ్బలు పెట్టింది. ఆ కేకలికి చాలా మంది పోగై నారు.

యేమిటేమిటి? అని అడిగారు.

నువేం చేయక్కర్లా. వాళ్లే చూస్తారు. అదే చేసుకుంటుంది నువ్వు అనవసరంగా రభస చేస్తున్నావు. అనేసి వెళ్ళి పోయినా

మనసు పీకుతూనే వున్నది. యేదో హాస్యానికి అంటే సీరియస్ గా తీసుకుని వెళ్ళి పోయింది. వాళ్ళెవరూ వూళ్ళోనూ లేరు. నే మంచి వాడినీ గనక కూపీలాగుతున్నా. మరోడైతే గమ్ము నుండిపోయేవాడు. పరిస్థితి చేయి దాటిపోయినా నేను కొడు, నాకు తెలియదు అంటానా. తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నది నా ప్రియురాలు. నా ప్రేమలోతు మోకాటి లోతు అనుకున్నది సముద్రమల్లే గంభీరమైనది నా హృదయం. హోమీయో హాల్ లో కూచుని మందుల కోసం వచ్చిన వాళ్ళకి మందులు అమ్ముతున్నా. ఒక రైతు కొడుకు ఇరవై యేళ్ళ అబ్బాయికి ఒక అల్లోపతి డాక్టరు యి జెక్షనిచ్చాడుట. కుడిచేయి మణికట్టు దగ్గర నించి చేయి మోడి నిరుపయోగమైంది.

యెట్లా బాబూ! పొలం వస్తు, తవ్వకం, కట్టడపు పనులు తప్పితే నాకేమీ రాదు. పలుగూ, పారా పట్టటమో, తట్టనిండా కాంక్రీటు నింపితే నెత్తికెత్తుకోటమో. మీరు నయం చేయగలరా అని విచారంగా చూపిస్తూ, చూస్తూ అడిగాడు.

“ఆ ఆ నయంచేయగలను” అన్నా. దేవుని మహిమ వల్ల వాడికి నయమైంది. యథా స్థితికి వచ్చి పనిలోకి సంతోషంగా వెల్తున్నాడు. ఆ అబ్బాయి ఓనాడు పులి చర్మం తెచ్చి, నేల మీద పరచి చూపించాడు. గోళ్ళుగూడా వున్నాయి బాబూ! చూశారా! మా చిన్నాన్నకి ఫారెస్టు ఆఫీసులో పని. నా కిచ్చి అమ్మి డబ్బు చేయగలవా? అనడిగాడు. చూస్తాను అని భరోసా యిచ్చాను. ఇది మీరు తీసుకోండి బాబూ. యెంత అందంగా

పున్నదో చూశారా. దానికి ఖరీదు నేనిచ్చుకుంటా. అని వెళ్ళబోయాడు.

వెళ్ళకు. దాని ధర నేనిస్తా. చాలా బాగున్నది అన్నా.

వద్దు బాబూ. నా చెయ్యి మామూలు చెయ్యి అయినాది. అదే పదిపేలు. పనికి రానేమో అని భయపడి పోయినా పలుగు పట్ట గలిగిన రోజున యెంత సంతోషం గలిగింది. మీ రుణం యీ చర్యంతో తీరుతుందా అంటూ వెళ్ళిపోయాడా కార్మికుల బిడ్డ

ఆ చర్యం మాస్తుందని రోజూ బ్రష్ చేస్తా. అలా చేస్తుండగా ఒక అమ్మాయి వచ్చి నిలబడింది. మోడెక్కలాగా పున్నది మందు కావాలని చీటీ చూపించింది.

పులి చర్యం వంకే చూస్తూ నిలబడింది.

ఆ గోళ్లు అమ్ముతారా. చాలా ఖరీదు. మా ప్రెసిసిపాల్ అడిగింది. రెండు గోళ్లు కావాలిట. అన్నది.

నేను పులి చర్యం మీద అరిచేతితోరాస్తూ నవ్వులాటకన్నా పులి అన్నా మీద చెయ్యి వేయడం గానీ, ఆడపిల్ల ముట్టుకోనివ్వదు చెయ్యి ఆసలే వేయనియ్యదు. కానీ బ్రాన్స్పరెంట్ గుడ్డలేసుకొచ్చి దగ్గరగా నిలబడి కవ్వస్తుంది. అన్నా

కలంచునే సతుల మాయక ధీరచిత్తంబుల్ అన్నాడు కవి పరాయి బిడ్డని పల్చని దస్తుల్లో చూస్తే వెత్తెత్తుతుందా మీ యింట్లో మీ తల్లి, చెల్లెలూ, వదినా తడి ఒట్టలతోనూ, అర్ధనగ్నంగానూ తిరుగుతూ కంటబడితే మీద చెయ్యి వేయ బుద్ధి గాదా?

వెయ్యి అబద్ధాలాడి ఒక పెళ్లి చేయటం చాతగాదు గానీ, పెళ్లి తప్పించుకోవటానికి వెయ్యి అబద్ధాలాడుతారు మీ వంటి ధీరులు. వాటేఫూల్ వన్ మస్టబీ అపరాజిత బాగా ఫ్లర్ట్ చేసేదాకా ఎంకరేజ్ చేసి దాని యిబ్బంది తెలియగానే, తల్లి స్కార్ట్ వెనక దాక్కున్న మగధీరులు గదూ మీరు? అని గదిమిందా అమ్మాయి.

ఇప్పుడు బాగా గుర్తు వచ్చింది పరుగు పందెంలో ఫస్ట్ వచ్చి, రిబ్బన్ కి చెస్ట్ అనించిన అమ్మాయి యీ అమ్మాయి. రిబ్బన్ దగ్గరే వున్నాన్నేను రిబ్బన్ తెగింది. నాకు నవ్వు వచ్చింది.

“యొక్కడుందీ అపరాజిత” అన్నా.

“దేనికీ” అని కళ్లు పెద్దవి జేసింది. మొహం చిట్లించింది.

“యెంత వెదికినా కనపళ్ళేదు. మాయంగావటం తెలివి తక్కువ. వాళ్ళవాళ్ళంతా దయగలవాళ్ళేనే. ప్రేమగానే వున్నారే. వుట్టినే జెదరి యెవరోయేదో అంటారని తానే వూహించుకుని దాక్కున్నది. దాక్కోవటం తెలివిగల పనా? యెదిరించి పోరాడాలి.”

“మీరు చేయలేదే మీరు పేర్కొనేవి? యెందుకనరు?”

అన్నది చిటచిటలాడే మొహం అందాన్ని కోల్పోయింది.

యెందు కంటారు?

జెలసీ వల్ల, లోకువ కావటం వల్ల. అదిగూడా తెలియదు.

జెలసీ యెందుకూ? లోకువెందుకూ? నాచురల్ గా వున్నది గర్వ పడాలి. యెంత గొప్ప హేండ్స్ ఓమ్ మేట్ ఉచితంగా అందాడు! అన్నా నవ్వుతూ.

అటువంటి వాడు జతపడేప్పటికి, తమను వరించలేదే అని జెలసీ. అండగా వుంటాల్సినవాడు తెలియనట్టుండిపోతే లోకువై పోదూ? మందివ్వండి పోవాలి. అని కసిరింది.

మందిస్తూ అడిగాను నిన్నటి వరకూ వాళ్ళమ్మాయేగా. ఇంతలోనే పరాయిదైంది? అట్లా మారిపోతారనుకోలేదు. అందరికీ తెలుసుగా! అని దీర్ఘం తీశా.

అందరికీ మీరెలాంటివారో తెలియదు. ధూర్తుడని తెలియదు. పెద్ద మనిషసుకున్నారు.

ధూర్తుడంటే? నవ్వుతూనే అడిగా.

పెళ్ళి సంగతెత్తకుండా మీదబడి సంఘ విరుద్ధమైన పని చేసి నింద అడపిల్లమీద రుద్దేవాడు. అర్థమైందా? అర్థంకాకపోతే హిందీ, ఇంగ్లీషు, వుర్దూ, అరవం, ఫ్రెంచ్, జర్మన్ భాషల్లో చెప్పేదా? అని హేళనగా నవ్వింది.

ఆ భాషలు నాకురావు. చెప్పినా అర్థంగావు. అపరాజిత యెక్కడున్నదీ చెపితేచాలు.

చెప్పను. చెప్పద్దన్నది. బీల్ యేదీ?

చెప్పద్దు అన్నది గానీ, చూపించవద్దు అనలేదుగా. కూడా వస్తాను. చూపించవచ్చు. యెక్కడున్నదీ తెలుసల్లే వున్నాది. బీల్ యిచ్చేశా. అందంగా తీయగా నవ్వుతూ.

నేను మోటార్ సైకిలు మీద వచ్చా. తాకకుండా కూచుంటే తీసికెల్తా. మీద చెయ్యి వేసినా, తాకినా సైకిలు రోడ్డుమీద వడేసి వెళ్ళిపోతా. బిజినెస్ మొహం, ఆఫీసర్ గొంతు పిల్లకి.

“అగ్రీడ్. కొట్టుకి తాళం వేసి వస్తున్నా” డబ్బు పొరుగు
లో పడేసి కొట్టుకి తాళం చేసి నవ్వుతూ వెంట వెళ్లాను.

5

బెల్ కొట్టాము. గొలుసు తీయకుండా తొంగిచూసింది.
ఫ్రెండ్ అనుకుని తలుపు తీసింది. నన్ను తెచ్చినమ్మాయి వెళ్ళి
పోయింది. నేను చొరవగా లోపలికెళ్ళి తలుపు గడియ పెట్టాను.

నిలబడే వున్నది. కూచోమని గూడా అనలేదు. దెయ్యపు
చూపూ. నేను మంచివాడిని గనక కింద కూచున్నా. చేతులు
కలిపి కాళ్ళచుట్టూ వుంచి పరిసరాలు చూశా.

“యేం పుట్టింది నీకూ? నేచూసినప్పుడు బాగానే వున్నావే
మతి లేనిపని చేశావు. లేనిపోని వరీతెచ్చిపెట్టావు. యేం జరిగిం
దీ చెప్పినా, నేను పరిష్కరించేవాడిని. నాకామాత్రం సమర్థత
లేదనా నీ వుద్దేశం. చాతగాని వాడినా? ఈ వెదవతో చేప్పేదేమి
టనుకున్నావా?

నవ్వును గూడా నవ్వలేదు నా ప్రేయసి. సీరియస్గా
చూస్తూ అన్నది, యేదీ సమర్థులైనట్టు రుజువు కాలేదు. బెల్లిం
టంలోనూ, మోసగించటంలోనూ వున్నది చాతుర్యం.”

‘మోసమేమున్నదిందులో. నీమానాన నిన్నాదిలేయ దల
చుకొంటే యెక్కడున్నదీ తెలుసు కోవటాని కరాట పడతానా?
తెలియగానే పరిగెత్తుకొస్తానా. తెలివి తక్కువ. అతిథి సత్కారం
బాగాలేదు. అని లేచి యింకో గదిలోకెళ్ళి మంచినిళ్ళు ముంచి

తాగి, అన్నం బెట్టుకు తిన్నా. “ఇట్లాటి అడివి మనిషి అందిందే నాకు? చాలా కల్చరున్నదను కొంటినే. మట్టి బుర్ర. ఎబార్నస్ అన్నాటా! అదో తప్పు పట్టింది. సెరిమని యెగ్గొట్టితేనేం. మనిషి నాదిలేస్తానా? నాకు బాధ్యతలు తెలియవా? ఘనంగా సంఘాచారం పాటించి నేను డిమాండ్ చేసినవితేలేదని బ్రెడ్ బర్నింగ్ చేస్తే సంతోషించేదేమో. అటువంటి పన్నంటే నాకసహ్యం అనుకుంటూ చాపమీద వాలాను. నిద్రబట్టింది.

పిల్లవాడి యేడుపుకి మెలకువ వచ్చింది. లేచి వెళ్ళి చూస్తే పిల్లవాడు భుజం మీదున్నాడు. చిచ్చి కొడుతున్నాది. తలెత్తి యేడుస్తున్నాడు.

“యేమిటి బాధ. నన్ను చూడనీ.”

‘వళ్లు వస్తున్నాయి. జ్వరం, మోషన్సు. యేమీ తినడు’ తాగడూ, చేతుల్లో నిలవటం లేదు. అన్నది.

ఉండు. యేడవకు మందు తెస్తా తగ్గిపోతుంది. అలా అంటూనే తలుపేసుకోమని బయటికి వచ్చి టిఫ్టు వేపు వచ్చేళా. రోడ్డుమీద కొస్తే దగ్గర్లో హానిమూన్ హాల్ అనే షాపు కంటబడింది

‘హమ్మయ్య! అనుకుని మందులు తెచ్చివాడాను.

ఆవుపాలూ, గేదె పాలూ, మేకపాలూ పొయ్యారు. టీకీమీద ఏదీ చూడటంలేదు, అది వాడాలి అన్నా నవ్వుతూ.

టివీ వుందేమిటి, టీవి మీద చూపేవన్నీ కొనగలిగితే యీ స్థితిలో యెందుకుంటానూ?

దెప్పుతున్నది. దీనికి నా సంగతి తెలియదు అనుకున్నా.

చిన్న స్టాండు వుయ్యాలు, ఆహారము, మందులు, స్టా,
కావాల్సిన సామాన్లు, ఫోల్డింగ్ బెడ్, రెండు కుర్చీలు, టేబిల్,
షెల్ఫ్, అన్నీ తెచ్చి అమర్చాను. టేబిల్ ఫాన్, బీరువా, రెడీ
మేడ్ గుడ్డలూ, ఆటసామాను. వంట సామాను, బిస్కట్లు, పళ్లు,
కూరలు గోడగడియారం.

వంట రుచిగానే చేసింది ప్రేయసి. బుద్ధిగానే వున్నది.

మరోమారు మగవాడినని బుజువుచేశా.

మళ్ళా మాయంగావోకు. పొయి దేమీ లేదు. నే వస్తూనే
వుంటాను. యెవరో యేదో అంటారనీ వూహించకు. యెవరూ
యేమీ అనలేదు నిన్ను, నేను నువ్వు అనుకునేంత చెడ్డవాడిని
గాను.

6

ప్రేయసి లోబడి ది. నాకూ పెళ్ళా మున్నదని గర్విం
చచ్చుగదా. అని సంతోషిస్తుంటే అడివి మనిషిలాగా దెబ్బగోళీ
ఉఫ్ అన్నట్టు గోలీలాడుతున్నట్టు పిల్లల్ని కనేస్తున్నది. బొత్తు
గా నాగరికత లేదు. పిల్లల్ని యిలాగా కనిపారేయరాదు ఫూల్
వాళ్ళని పెంచి గొప్పవాళ్ళని చేయటం భారమైన పనిగాదూ.
అదంతా నా నెత్తిన రుద్దాలని చూస్తున్నావు. మునుపు యిద్దర్ని
కనచ్చు అన్నారు గానీ యిప్పుడు ఒక బిడ్డేనని సలహా యిస్తు
న్నారు. కు.ని. అవలంబించవే? అన్నీ నేనే నేర్పాలా? అని
పురిమాను.

యెదిరించడంలో గట్టిదే, మీరు జాతీయతపిత చెప్పినది అమలు చేయండి. అది సరియైనపద్ధతి. అని హేళలగా నవ్వింది

కు.ని. మెధడ్సన్నీ పెయిలయినై. గర్భ నిరోధక ఫిల్మ్ ఓడిపోయి. ఆమె ఆరోగ్యమే గెల్చింది. ఎబార్షన్ పేరెత్త నీయదు.

నా స్నేహితుడు మళయాళీ. వాడిపేరు దేశికన్. వాడు డియమ్ఓ అయినాడు. భార్యా, ఒక కూతురు ఆభార్యా చాలా మోడరన్. కోసి చూసినా గర్వంలేదు స్నేహశీలి, సోషల్వర్కర్

మీ ఫామిలీని చూడాలి. మీరే తెస్తారా? నేను వచ్చి చూడనా? అనడిగింది.

యేయుంది చూసేందుకు? అన్నా.

ఆమె నవ్వింది. మీరింత హేండ్సమ్గా మంచిగా ప్రెండ్లీగా వుంటారుగదా, యెటువంటి స్త్రీని తెచ్చుకున్నారో చూడాలని అడుగుతున్నాను అన్నది.

అదా నల్లగా పొట్టిగా గొరిల్లా వలే ఉంటుంది. ఆధునిక పద్ధతులు అలవాట్లూ లేవు. కొబ్బరిచిప్పలో పచ్చడి వుంచుతుంది తాచిప్పతో పప్పుచారు వండుతుంది. సత్తెపాలలో చల్ల చిలుకు తుంది. స్టయిలిస్గా వుండదు. వల్లెటి గొట్టులాగా వుంటుందీ అన్నిటికీ బెరుకే ఆడదైతే చాలు అనుకొని తెచ్చుకున్నా అన్నా అయినాసరే ఆవిడని చూడాల్సిందే అన్నది.

మంచి ఛాన్సు వచ్చింది. ఈవిడచేతే బుద్ధి చెప్పించచ్చు అనుకున్నా.

మీరే వెళ్ళి చూడచ్చు. యేమీ అనుకోకపోతే ఇదుగో అడ్రస్ నాకు వసున్నది. వూరెళ్ళి పనులు చేసి పెట్టి రావాలి అని తప్పించుకొన్నా థాంక్స్ నేనేవెళ్తా అని అడ్రసు అందుకున్నది

నేను మద్రాసు వెళ్ళి, సిరంజీలు, కళ్ళద్దాలూ, మోడరన్ సర్జికల్ ఇనుస్టుమెంట్స్ కొని నా స్నేహితుడికిచ్చి వచ్చేప్పు టికి పదిరోజులు పట్టింది. హియరింగ్ ఎయిడ్ గ్రేజంట్ నా ఫ్రెండ్ రైల్వో తారసపడి లాక్కెల్లాడు. యెవరికైనా హియరింగ్ ఎయిడ్స్ కావాలంటే డిస్కాంటు మీద తగ్గించి యిప్పిస్తా. ఫారిన్ నించి పవర్ ఫుల్ మోడరన్ యెయిడ్స్ తెచ్చాను. అవి తుప్పు పట్టవు, స్విచ్ పాడుగాడు. గారంటీ యిస్తాము. పాడైతే కొత్తదిస్తాము. వాటర్ ప్రూఫ్, వాటి బ్యాటరీలు మనదేశం వచ్చే సినై వాడి చూసి వైనంగా లేదంటే అంతకంటే పవర్ ఫుల్ వి యిప్పిస్తా అలా వుత్సాహంగా అంటున్నాడు భోజనమవుతున్నది స్పీట్ పలావు తింటున్నా కుర్మా బాగుంది

“కావాలి నేనే కొంటా లాభిస్తుందా లేదా చూసి తర్వాత డబ్బిస్తా

యెందుకనుమానం? ఆడియో మీటర్ తెచ్చి టెస్ట్ చేస్తా యెంత అడ్వాన్స్ యిందీ తెలుస్తుంది’

అది అవసరం లేదు చెముడుగాదు చెప్పేదీ వినిపించు కోదు అర్థం చేసుకోదు ఇది వాడితేనన్నా దారికొస్తుందేమోనని స్నేహితుడు బాగా వవ్వాడు

మరి అటువంటి వనిషి నెందుకెన్నుకున్నావు?

పెంటపోగునందు రత్నంబున్న విడిచిననునేయెంత వెరి
అయినా అని తెచ్చా

పతితా? భ్రష్టా? సంఘసంస్కారం చేశావా?

అవేమీ కాకుండా మొదటి నుంచే నిఘావుంచి కాపాడుతూ
వచ్చా

“మరి రత్నం అంటుంటేవే సాన పట్టకపోయావా?

“నన్నే ఆ పని చేసుకో మన్నది.”

“ఐసీ. భర్త కంట్రోల్ నీకే ఆసాధ్యమైందన్నమాట. హా
మియోలో వంధత్వం వదలగొట్టచ్చు అని వున్నదే, అలాగే పిల్ల
లు పుట్టకుండానూ, కుటుంబ నియంత్రణ యీజీగావుండే మాత్ర
లు లేవూ? ఇప్పుడు హోమియోపతి బాగా వ్యాప్తిలోకొస్తున్నది
రామాచారిని కన్సల్టు చేయి.” అని లేచాడు నేను లేచాను.

దేశికన్ తెమ్మన్న స్టేతస్కోపూ, మోడరన్ ధర్మామీటర్
ప్లాస్టిక్ సిరంజీలూ యిచ్చేయాలనీ వాళ్ళింటికెళ్లాను. అతను
కాంపు కెళ్లాడుట. మిసెస్ దేశికన్ వున్నది.

‘రండి, రండి మీకు బాగా పని కల్పించారే నాభర్తగారు

‘నాటేటాల్. నా ప్రెండ్స్ ను మీట్ కావటానికి అవకాశం
కలిగింది.’

“కూచోండి. అవన్నీ తెచ్చినందుకు థాంక్స్. టీ వట్టా
అని కుక్తో చెప్పింది.

ఇద్దరం యెదురెదురుగా సోఫాలో కూచున్నాము. టీ వచ్చింది. ఆమె కప్పుల్లో టీ పోసి పాలూ పంచదారా వేసి నా ముందుకు నెట్టింది. బిస్కెట్లు.

“మీరిచ్చిన అడ్రస్ కి వెళ్ళి వచ్చా. ఆమె బాగా మోడరన్ వుమన్. చాలా అందంగా మాట్లాడుతారు. సివిల్ లైజ్స్ అండ్ వైజ్ తన బాధ్యతలు బాగా తెలుసు. బాగా రిజన్ చేస్తారు. మీరే కిలాడిలాగా వున్నారు. మీకు కొంత కీర్తి వచ్చిందా, యెవరై నా కార్టూన్ వేస్తారని భయం వల్లా. లొంగి వుంటానేమోననే భయం వల్లా అలా మాట్లాడుతూ బిహేవ్ చేస్తున్నారు. నేను సోషల్ వర్కర్ని చెప్పుకున్నా “యేమి చేస్తుంటారు” అనడిగింది. చాలా మంది పిల్లల్ని కనగూడదని తెలియజెప్పి, పద్ధతులు నేర్పుతానన్నా.

వర్కూ చెప్పటమూ సులభమే కానండీ, వింటారనీ, ఆచరిస్తారనీ నాకు నమ్మకం లేదు. బాగా ఎడ్యుకేటెడ్ పీపులే వినరు తక్కిన సుతాలవాళ్లు స్వేచ్ఛగా కనేయటం లేదు? చదువు చట్టా లేనివాళ్లు, అందం చందం లేనివాళ్లు కని పారేయటం లేదూ? సందేహిస్తున్నారా? మరో బిడ్డని పోషించాలే అని మధన పడుతున్నారా లేదు. అలా వెళ్ళింది ధోరణి. ఆయన ఇంజనీరు, భార్యా ప్రొఫెసర్. ఇద్దరూ అందంగానే వుంటారు. మంచి కలెక్టరున్న డిర్డరికి. నేనేమీ అవలేక పోయినాను! ఇహ ఇల్లిటరేటూ తక్కువ కులస్తులూనా, మా అయ్య యీలై నంతమందిని కనాలి అంటాడు. అని నవ్వాడు. “కూడూ, గుడ్డా యివ్వద్దా? అన్నా. పన్నో యెట్టేస్తాం అని నవ్వాడు. శంతనుడంతటివాడు ఒక్క కొడు

కు వల్ల పెద్దగా పువయోగం లేదని వెన్న అమ్మాయిని సత్యవతిని చేసుకున్నాడు. బర్త్ కంట్రోల్ మెథడ్స్ అమలు చేశాడా, లేదు అని నవ్వింది మీ లవర్. మీరన్నట్టు కొబ్బరి చిప్పల్లో పుంచిన ఆహార పదార్థాలు నాకెక్కడా కంటబడలేదు ఇల్లంతా యెంత అందంగా పుంచింది. ఆమె ఇంటీరియర్ డెకరేటర్ గా స్వయంగా జాబ్ సృష్టించుకోవచ్చు. సెల్ఫ్ ఎంప్లాయిమెంట్ స్కీమ్ కింద డబ్బు శాంక్షనౌతుంది." అన్నది టీ తాగుతూ బిస్కెట్లు తినసాగింది.

ఆయింట్లో పున్నవన్నీ కొన్నా దినేనే. ఆమెకి యెటువంటివి కొనుక్కోవాలో గూడా తెలియదు. అట్లాపెరిగింది. అన్నీ వంకర టింకర గిన్నెలూ, మంచాలూ కొనుక్కున్నది అని నవ్వాను.

‘మీకు కానరాని బైటపడని జెలసీ పున్నది. మంచం వంకరగా యెలావుంటుంది? పోనీ ఒప్పుకుందాం. మీరు పుష్కలంగా డబ్బీయరని తెలుస్తున్నది. ఇస్తే మంచివి కొనుక్కోదా?

కొనుక్కోదు. వాళ్ళవాళ్ళకిచ్చుకుంటుంది. వాళ్ళకు కొని బెడుతుంది.

అది అభిమానం వెల్లడిస్తుంది నిరాడంబరంగా వుండాలని యేమో. నేను ఎడియంవో యింటికి వెళ్లాను. ఇల్లు చిమ్మిన కేసపుమూలగా వున్నది. నీళ్లు పారబోయినై తుడవలేదు. గుర్రము బొమ్మ విరిగిన దానితో పిల్లాడు ఆడుతున్నాడు. వైలిన్ కి తాడు కట్టి గోడకు వేలాడదీసింది ఇల్లాలు. నూనె మొహం. మాసికవేసిన చీర, చీటి గుడ్డ జాకెట్టు, గోరు వెచ్చని నీళ్ళకాచి

మాసిన గ్లాసులో పోసి చేతికిచ్చి తాగేయండి అన్నది ఎడియం
ఓ భార్య. డబ్బు లేకనా? వాళ్ళ నాన్న జిల్లా జడ్జి, ఎడియంబ
బాగానే సంపాదిస్తున్నాడు. భార్యను లోకువ జేసి గేలిచేయ
నిదీ పొద్దుబోదు. అదీ మీ నైజం. ఆమెని తప్పు పట్టే బుద్ధులు
మీరే ఆపరేషన్ చేయించుకోక పోయారా? భయమా?

లేదు లేదు స్పెషలిస్టుగానీ, ఎక్స్ పీరియన్సున్న సర్జన్
గానీ అందలేదు. అని వచ్చేశా.

6

“ఇక్కడ హోమియోపతి వైద్యం మీద గురివున్నవాళ్లు
పుష్కలంగా వున్నారు కానిమంచి హోమియో వైద్యుడు లేడని
బాధపడుతున్నారు. నువ్వు వచ్చి యిక్కడ ప్రాక్టీసు చేయి
ల్సింది. నేను కాంట్రాక్టు పద్ధతిమీద గల్ఫ్ దేశాలు వెళ్తున్నాను
హోమియో హాల్ గూడా రన్ చేయవచ్చు. జర్మనీ నించి తెప్పిం
చిన ఔషధాలు గూడా వున్నాయి. నువ్వు రాకపోతే యివన్నీ
పాడై పోతాయి. నీ ఫామిలీని తెచ్చుకోవచ్చు.

మిత్రుడు కురియన్

ఆ వుత్తరం చదివి కొత్తవూరు చూడచ్చని సంతోషించాను
అపరాజితను ప్రయాణానికి సిద్ధం కమ్మన్నాను. పెద్దగా సామా
నేమున్నది గనక. వున్నవి ఫోల్డింగే, పాత్ర సామాను దానమి
చ్చేయ మన్నాను. నల్లుల మంచం వద్దన్నా. ట్రస్పింగ్ కాట్స్
ఫొమ్ బెడ్స్ కాంటున్నా. అన్నిటికీ నవ్వుతుంది. అంత నవ్వెం
దు కొస్తుందీ? నువ్వు కొన్నవి తెచ్చేందుకువీళ్ళేదు. అని పురిమి
చూశా. యెదుటి నుంచీ వెళ్ళిపోయింది అపరాజిత.

కొత్త వూరు, కొత్త మనుషులూ, కొత్త పేషంటూ కొత్త రోగాలు, చాలా ఆనందమిచ్చాయి. కాని మంచి యిల్లు దొరక లేదు, వసతిగా లేని యింట్లో దిగాము మెయిడ్ కుదరలేదు. మరీ హిరణ్యాక్ష వరాలు అడుగుతున్నారు. పనివాళ్లు.

ఇంటికి వచ్చేప్పటికి మంచి తిండి పెడుతున్నది గాని, చాలా పని తగిలింది అపరాజితకి. చూస్తుంటే నాకే కష్టమనిపించింది. దోమల బాధ వల్ల జ్వరం, ఇన్ ఫ్లెక్షన్ వల్ల కలరా వచ్చినాయి పిల్లలకి. దోమ తెరలు తెచ్చి కట్టాను. మందులు వాడాను.

నుప్పు పెళ్ళి చేసుకోలేదని మా అమ్మ సాయానికి రాలేదు గానీ అపరాజితా! చేసుకుని వుంటే వచ్చి వుండేదే. మా అమ్మ చాలా దయగలది. “పాపం! బిడ్డనుగని పదకొండో నాటి నుంచే లేచి అన్నీ తానే చేసుకుంటుందిట అని జాలిపడింది మా అమ్మనీ పిల్లకి నలుగు పెట్టుకోమని సున్ని పిండి గిన్నె నిండా పెట్టి పంపించింది మా అమ్మ. గుర్తుందీ? అటుంటే కన్నార్పకుండా చూసింది.

“మీరు చేసుకోవచ్చుగా. నాకు చేయవచ్చుగా. మీ అమ్మ జాలిగుండా నాకు పనికివచ్చేదిగా” అన్నది.

నాకు పెళ్ళిలో నమ్మం లేదు అపరాజితా! నా అంత మంచివాడు న్నాడా. నిన్నెంత దయగా గౌరవంగా చూస్తున్నానూ! లోకానికి వెరిచానా? సంఘానికి వెరిచానా. కొస్కిన్కా? అవిడ రాకపోతేనేం. నేను సాయం చేస్తా.”

‘పోనీ వుత్తరం రాసి పడేయండి. వస్తారేమో’ అన్నది.

“యేమని వ్రాయాలి? అనడిగా అమాయకంగా చూస్తూ.

“ఇలా అంతా మళ్ళిండ్లుగా వున్నది అమటా అని.”

సడలే. అలా రాస్తే అసలేరాదు. వంట మనిషున్నది. పనివాళ్లున్నారు. కారున్నది. ఇక్కడికి తిరుపతి దగ్గర తలసీలా లివ్వటానికి, పాత మొక్కుబడులు తీర్చుకోవటానికి రావల్సిందీ అని రాస్తే మరునాడే పూడిపడుతుంది. పెరుగూ అన్నం తింటూ అన్నా. తలెత్తి చూస్తే నవ్వుతున్నది, నవ్వేందు కొస్తుందీ. నేనే చెగ్గుకొస్తా. నేను గొప్పవాణ్ణి నేను జిందాబాద్! అనిలేచా

అల్లప్పచ్చడి మీ కిష్టమని చేశా వదిలేశారేం. పైత్యం తగ్గేదిగా! అంటున్నది. ఉదేం మనిషి? వంత పాడదేం?

7

“అపరాజితా” అని కేకలేశా.

యెదురుగావచ్చి నిలబడింది. చూడగానే మెయిడ్ అనుకో వచ్చు, అంతసేధిగా వుండటమెందుకూ? “చరియన్ నా ఫ్రెండ్. ఆర్ యమ్ వో. క్వార్టర్సులో వున్నారు వాళ్ళు. ఆయనమరద లికి సూడిదలిస్తున్నారుట. నిన్ను పేరంటానికిరమ్మని ఫోన్ చేశాడు. నువ్వెదో దోడ్లోబావి దగ్గరున్నావు. నన్ను చెప్ప మన్నాడు. బండిమాట్లాడుకుని వెళ్ళు”. నాకు వాళ్ళు తెలియదే. అన్నది. కొంగుతో మొహం అడ్డుకుంటూ.

చెప్పాగా, హాస్టల్లో అవరణక్వార్టర్సు వున్నారానీ. బండివాడు తీసికెళ్తాడు.

ఇంటి కొచ్చి బొట్టు పెట్టి ఆడవాళ్ళు పిలవరా?
అదంతా పాతపద్ధతి ఇప్పుడిదే ఫాషన్. నువ్వు వెళ్ళాలి. వస్తుం
దని ప్రామిస్ చేశాను.

యేదిఫాషన్? మగవాడు పనుపు కుంకానీ కీరమ్మని పిలవటమా?
పోనీ కనీసం ఆమె ఫోన్ చేయచ్చుగా క్రిస్టెనామినేషన్ జరుగు
తున్నట్టున్నదినాకు.

మిసెస్ చెరియన్ స్టోన్ డెప్, మెయిట్ పాడైందిట
రిసీవర్ కొనాలిట. ఆమె ఫోన్ త్రదు.
“పోనీ యిద్దరం వెళ్ళుచుగా.”

నువ్వే హార్ట్ అవుతావు, ఇదేనా నువ్వు తెచ్చుకున్న ఆడదీ
అని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారనుకో. అయ్యో! నేనెంత
అందవిహీనంగా వున్నావో! అనుకుని బాధపడతావు. పోనీ
పిల్లల్ని తీసికెళ్ళు సంతోషిస్తారు. అన్నానవుతూ. థాంక్స్,
బండీకి రానూపోనూ బాడుగిస్తారా? మిష్టెత్తుకోనా? అన్నది
నవ్వుతూ, మాటఅంబించాగదా అని గద్దవం. మావాళ్ళాచ్చారా?
కల్లబొల్లియేడుపులూ, లబలబలూ విని యిచ్చేశావా? దేవుడిని
పూజించుటం మానవైతివి. దేమి డిపీటకింద తాంబూలందక్షిణ
పెట్టుకుంటావుగా. ఈసారి కడివాడుకో. ఉంటే నీకేయిస్తా.
ఇవాళఫీజీ మీరాలలేదు. బొగ్గులబస్తావంపుతానన్నాడు కంట్రాక్టరు.
అనినవ్వేశా యేమిటికుదిర్చారు కంట్రాక్టరుకి?

పెళ్లికుదిర్చా. మంచి బోజనంలేక, యింతరుచిగా వండి
వేళకి పెట్టలే, దగ్గుపట్టుకున్నది. చిక్కి శల్యమైనాడు వండు
కోటారాదు తిలక్ మహారాజల్లే. పెళ్లిలో నమ్మకం లేదండీరే.

పేట ఫిరాయించారేం. ఫిరాయించలా, వాడికి చచ్చేభయం లేచిపోతుందేమోనని ఆడదాన్ని తెచ్చుకోలేదుట. ఈకమ్మాయి అట్లాటిది కాదు. అసూర్యం పశ్వ, అనాఘాతపుష్పం, తొడిమ యిదని పూవు, హోకుపైస్సెతో డాక్టరేట్ తెచ్చుకున్నది. నేను భరోసాయిస్తున్నాగా అంటే కట్నం లాగకుండా పెళ్లిచేసుకోవానికి వాప్పేసుకున్నాడు. నువ్వా అమ్మాయిని పెళ్లికూతుర్ని చేసి ఫంక్షన్ నీకు తెలిసిన నాళ్ళను పేరంటం పిలవాలి. ఇంకా నిలేస్తుదేమోనని “వనివున్నదని” అంగలుపంగలేస్తూ వేళ్ళి పోయినా.

దోపలో పేషంటును చూసి క్లబ్ కెళ్లి యెంజాయ్ చేస్తుండంగా చెరియన్ వచ్చాడు. డబ్బుపెట్టి రమ్మి ఆడాము చెరియన్ కోల్పోయాడు. అయినా హుషారుగా వున్నాడు.

పోదాంరండి. ఇవాళ భోజనం చేసి వెళ్లాలి. గట్టిగా చెప్పింది తెమ్మని, తేవాలి. యెనిమిదైంది. అనిలాగాడు,

తీరావెళ్లేప్పటికి అపరాజితా పిల్లలు అక్కడేవున్నారు. ఈపాటికి యింటికి వెళ్ళిపోయి వుంటుందనుకున్నా ఇంతపేపేం వేతంటం?

తై నాన్ టేబిల్ ముందు అందరమున్నాం, చెరియన్ మరదలు అన్నది. అపరాజిత మంచి ప్రెజెంట్ తెచ్చిచ్చిందండీ? నిమ్మకాయ పూరగాయి యెంతరుచిగావున్నది. నేను ప్పుడే ముక్క చప్పరించితినేళా. అపరాజితకు గోల్డ్ మెడలివ్వచ్చు, ఆంగుపూటా, చూస్తుంటేనే నోరూరింది. జిహ్వలేచి వచ్చింది. మీ ఆంధ్రా పూరగాయిలు చాలారుచిగా వుంటాయి.

అపరాజిత నవ్వుతూ చెప్పుకెళ్ళింది.

ఆయన్నే మెచ్చాలండీ. ఆయినే నాచేత పెట్టించారు. అరనైకాయలు తరిగితే ముప్పయికాయల రసం పిండించారు. పాళ్ళూ ఆయినే చెపుతారు. అవకాయి పాళ్ళూ ఆయినే చెపుతారు. నేనన్నీ సిద్ధం చేస్తాను. మిరపకాయలు యేరి, తొడిమలు తీసి తుంపి యిస్తారు. యెండబెట్టితే గైండర్లో వేసి పొడిచేసి యిస్తారు. ఆ గోల్డ్ మెడల్ ఆయనకే యివ్వండి. నన్ను చూపిస్తూ అన్నది. ఫూల్. అలా చెప్పరాదవి సంజ్ఞలు చేస్తుంటే గమనించకుండా చెప్పుకెళ్ళింది. కొండజాతి మనిషిలాగా కల్చర్ లేకుండా మాట్లాడుతున్నది.

చెరియిస్ భార్య సుగుణ అపరాజితనడిగింది.

పిల్లల్ని అలా వుంచారేం?

అపరాజిత నావేపు తర్జని చూపింది.

నేనే చెప్పాను. చెవులూ ముక్కులూ కుట్టించేందుకు లేదు. అలాటి పిచ్చి పన్లు చేయకు. అని.

పోనీ మంచి డస్తులేయచ్చుగా. అంతా మగసంతానమే అనుకున్నాం సుమండీ. పేర్లు చెప్పమని అడిగితే అడపిల్లల పేర్లు విన్నాం. యెంతో ఆశ్చర్యపోయాం. అపరాజిత బడాయి చేయిలేదు. లేదు చాలా సంతోషించింది. ప్రాణం హాయిగా వున్నది. తలంటు సులభం అన్నది. ఆమె సంగతెందుకూ స్కూల్ హెడ్మాష్టరే అన్నాడు. మీరు చాలా తెలివిగలవారు. మంచి గుడ్డలేశారు. తక్కిన అడపిల్లల్ని చూడలేక ఛస్తున్నాం

ఒళ్ళంతా చూపిస్తున్నారు. యేం చేయాలో తెలియదు. నేను మంచి యూనిఫామ్ సూచించాను. అపరాజిత నవ్వు తున్నది. అదిగాదండి, నేనేమో థర్డ్ వర్డ్ బడుగుదేశం. ఆయన నేమే ఎడ్వాన్స్ డ్ కంట్రీ. అభివృద్ధి జెందాల్సిన దేశం. వ్రగతి సంపాదించిన దేశానికి లొంగి వుండాలి చూడండి. అపుడే అభివృద్ధి సుకరమవుతుంది. కాసులుగలవాడె రాజు. బలవంతుడు పైకొనిరాగా వంగినవానికి మేలగును.

వెల్ సెడ్. బాగా అర్థమైంది అన్నది మరదలు నీరజ డిన్నర్ యెంజాయ్ చేసి వద్దైందని నా మనిషికోసం చూశాను. చరియిన్ నా భుజం తట్టుతూ వివరించాడు.

మీరు ఫామిలీతో వెళ్ళానికి సిగ్గుపడతారని తానే వెళ్ళగల నన్నారు అపరాజిత. నేనే బాగా రాత్రయిందని ఒంటరిగా పోరాదని నా కార్లో దింపి వచ్చా. అపరాజిత చాలా సెన్సిటివ్. మీరు ఆటలు పట్టిస్తారన్నారు. లేదా కోవమొస్తే గేలిచేస్తారన్నారు. యెలాగైతేనేం వాప్పించి దింపి వచ్చా. నవ్వు తున్నాడు.

ఇదేం మనిషి? నాది బ్రాడ్ మైండ్. నామీద నేరం మోపిందే. యెప్పుడు ఫ్రెండ్లీగా వుండాలో, యెప్పుడు బెట్టుగా వుండాలో గూడా తెలియదే దీనికి. నిజం పఠక్కపోతేనేం. హాల్వామర్ వాడలేదూ కల్చర్ లేదు. నాగరికతా లేదు. అగ్ర హోరీకులు అనుకున్నా.

రిని దగ్గరే వుంచితే పిల్లలు గూడా, పూజలనీ, పెళ్ళనీ, చీరలనీ, నగలనీ అడగచ్చు అని దూడదృష్టి గలవాడినై హస్తల్లో వుంచేశా. ఇహ దీని తరంగాదు వాళ్ళను పెడదారి పట్టించటం.

మా వాళ్ళ పిల్లలు పరీక్షలనీ, కోచింగ్ అనీ వస్తూ వుండే వారు. ఇక్కడ మంచి కోచింగ్ సెంటరున్నది. పూసుకుతిరక్క పోగా ముఖావంగా వుంటూ యేదో ఫార్మాలిటీస్ చూపుతూ వండి వార్చేది. నన్ను గూడా పరాయివాడిని చూసినట్టే చూసింది.

మరీ దిగులుగా వుంటున్నావు. యాత్రా టికెట్ కొంటాను. యాత్రలు చేసిరా. మా వాళ్ళాస్తే పలకరించవేం మేమేం చేశాం మామీదెందుకు కోవం? అన్నారు పిల్లలు. పోనీ నోము నోచుకో అని పర్మిషనీచ్చా.

ఆ ఆ నోచుకుంటా. పదహారు ఫలాల నోము నోచుకుంటా అని నవ్వింది. నవ్వి నందుకు సంతోషించా.

యేమేం ఫలాలు కావాలి. మెయిడ్ సర్వెంటుకు చెప్పు రేపు నచ్చేప్పుడు తెస్తుంది.

నా కజిన్ నోచుకుంటానంటే దాని మొగుడు తెచ్చి పెట్టాడు మీరే తేవాలి అని బాగా నవ్వింది.

నువ్వు మాట్లాడుతున్నా నవ్వుతున్నా పళ్ళమీదికి పెదిమ
లెక్కి వికారంగా వుంటుంది మొహం. సర్లే యేమి తేవాలి.

వేపపళ్ళు, కాకరపళ్ళు, విషాముషిణీ, చేదు దోసపళ్ళు,
కుంకుడుపళ్ళు అని వల్లె వేస్తున్నది.

యెంత పొగరు అని వెళ్ళిపోయినా, మళ్ళా మాటలు
లేవు. అట్లా అని గమ్మునుండదు. చుట్టాలు వస్తుండగానే
యెదురేగి, యిహిహి, లోనికి రండి. పట్టుచీరలే పెడతాము.
అంతా క్షేమమా చిక్కిపోయినారు. నేబలవపెట్టనా అంటుంది
పిగ్గస్నీట్లాగా మూతి కదిలిస్తుంది.

వాళ్ళూ తగ్గవాళ్ళే యేడుపు మొహం పెట్టి నవ్వుతూ లోనికి
వస్తారు. వచ్చినపని నెరవేరేదాకా పస్తాయిస్తారు వెళ్ళేప్పుడు.

నువ్వక్కడివిరా. వస్తూ, పొతూ వుండాలి. విడివిడిగా
వుండిపోతే దూరమైతే కార్యకరామతులెట్లా అవుతాయి. మాసాయ
వుండాలి. వూగుతూ మాట్లాడుతూ చేతులు తిప్పిందా యిల్లాలు.

మీరన్న తేమీ వుండవు. ఆయన చేయరు. నేను చేస్తుంటే
అన్నీ గేలి చేసి అడ్డుపడి నొప్పిస్తూ వుండి, తాను బ్రహ్మానందం
పొందుతారు. పెడపెడగా వుంటే పొదుపు వుద్యమం జరుగుతుంది
రైలు ఖర్చులు, తిండి ఖర్చులు మిగులుతాయి. పోనీ పెళ్ళి
వద్దాము అనుకున్నానను కొండి, మరొకతను తెచ్చుకుంటాడు.
నిగ్గదీశాననుకోండి నీకు అడిగే హక్కులేదు, నాకు తెచ్చుకునే
హక్కున్నది నేను మగాడిని నువ్వు నోరు మూసుకుని పడుంటే
నీకు, నీపిల్లలకు నే చేయగలిగిన మంచి అంతాచేస్తాను. నేనేమీ

నీకు ద్రోహం చెయ్యటం లేదు. అలా అంటారండీ. ఒకసారి ఈ శాస్తి అయింది. దేముడే నన్ను కనికరించి, రెండవ అమ్మాయికి బాగాడబ్బున్న వాడిని చూపించి వాడితో పోయేట్టు చేశాడు లేకపోతే ఆమె తనంతట తాను వెళ్ళి పోయేదాకా నువ్వు వున్న చోటే వుండు. నేను పంపగలిగినది పంపుతాను. అని వుత్తరం వడేశేవారే. రాసి వుంచారు. పోస్ట్ చెయ్యడం మరిచిపోయారు నవ్వుతూనే యీ వాగుంటా వాగింది. ఒట్టిబ్రూట్. అంతబ్లంట్ గా చెప్పక పోతేనేం. వాళ్ళవాళ్ళకు అనారోగ్యంగావుంటే సాయమున్నాననీ చెప్పచ్చుగా. ఉన్నది లేనట్టు, లేనిది వున్నట్టు చూపించే యింద్రజాలమే ఆనంద మిస్తుంది.

ఆమె తలవూపి, అదీ నిజమే. మళ్ళా సస్తానంటూ వెళ్ళింది

9

డాక్టర్ కరుణ తన తల్లిని తెచ్చింది. తల్లికేమో హోమియోలోనే నమ్మకమున్నదిట. ఆవిడ కంప్లైంట్స్ వింటున్నా.

బాగా వినపడటం లేదు బాబూ. చెముడొచ్చిందేమో. అందరూ నవ్వుతూన్నారు. హోమియో వైద్యంతో చెముడు తగ్గుతున్నదంటున్నారే. మీరు తగ్గిస్తారా? యెన్నాళ్ళు పడుతుంది? అంటున్న మనిషి తొంబయ్యో పడిలో వున్నాది. వెలగల చీర, రవికా, నగలూ, ఖరీదైన చెప్పులు, కళ్ళజోడు. కట్టరు వళ్ళూ తలకు రంగూ.

ఆ ఆ తగ్గిస్తా. ఒకవారమయేప్పటికి తగ్గిపోయి, థాంక్స్ అని వినిపిస్తుంది. సింపతి కావాలని అడుగుతున్నాడని అన్నా

డాక్టర్ కరుణ నవ్వు పైకి రాకుండా దాస్తు అటు చూసింది.

డోలు వినబడుతుంది బాబూ. మనిషి మాట్లాడు తుంటేనే వినపడటం లేదు. మొహం చూసి గ్రహిస్తా? చాలా నిదానంగా మాట్లాడితే పూహిస్తా. గడబిడ చేస్తే పూహించలేక ఒకదానికొకటి సమాధానంచెప్పే నవ్వు తారు. ఇంటి మనుషులేమిటీ, పనివాళ్ళు చుట్టాలు, పరాయి వాళ్ళు. కళ్ళజోడు తీసి కళ్ళు తుడుచుకున్నదా వృద్ధమాత.

తల్లి స్వంత మోషికి అడ్డు కట్ట వేయాలని కరుణ మార్చి అడిగింది.

మీరు ఫ్యామిలీతో వుండటం లేదూ. యెవరూ కనబడరేం లోపల శబ్దమూ లేదు. పుట్టింటికెళ్లారా. మీరు హోటల్ నుంచి కేరియర్ నెప్పించుకుంటారా? ఓక్ వున్నదా?

‘పిల్లలు హాస్టల్స్ లో వున్నారు. ఆమె లోపల యెక్కడో యేదో చేసుకుంటూ వుంటుంది సోషలైట్ కాదు. పుట్టింటికెళ్ళదు వెళ్ళి చూసి రమ్మని చెప్తూ వుంటా. విననట్టారుకుంటుంది, కుక్ ని పెట్ట నివ్వదు. అవలు పని మనిషితో సఖ్యంగా వుండదు. ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ పవర్ లేదు. పిచ్చిదానల్లే అన్నీ తానే చేసుకుంటావుంటుంది. అదేమిటంటే వర్క్ ఈజ్ గాడ్ అంటుంది. నాగరికత నేర్పడం కష్టసే. ఆర్ట్ డాల్స్. ఎక్స్ క్యూజ్ మీ యిప్పుడేవస్తా ఈ పత్రికలు చూస్తూ వుండండి, అని లేచి పోయినా.

లోపలికెళ్ళి చూస్తే, చిప్స్ చేస్తున్నది అపరాజితా. వాళ్ళు నిన్ను చూస్తామంటున్నారు. యేదో మాట్లాడాలిట. టీ పట్టా. అని వచ్చేశా.

జేలో టీ, బిస్కట్లు, కేకు ముక్కలూ చిప్పువుంచిన పేట్లు మంచినీళ్లి గ్లాసులూ వుంచి తెచ్చి యెదురుగా బల్లమీ దుంచింది. హాలులోమూలగా వున్న బల్లమీదకూచున్నది. పక్కనకూచోమని వాళ్లేదట చెప్పాలా? కామస్ సెన్సు యేదీ. అన్యోన్యంగావున్నట్టుందత్తూ?

ముందు వృద్ధురాలు సంతోషించింది, టీ తాగింది. బిస్కట్లు తిన్నది. ఇట్రామా! నాపక్కనకూచో. దూరంగా కూచున్నావేం టీ చాలారుచిగాచేశావు. సాల్టరస్కట్లూ నువ్వే చేశావా?

“నేనే చేశానత్తయ్య, బజారు నుంచి తెచ్చినవాటిలో వుప్పుయెక్కువ, నేనుపక్కువవేస్తాను. బాగున్నాయా?”

‘చాలాబాగున్నాయి. యెవరు నేర్పారు. డాక్టరడిగింది,

‘పత్రికలో కుకింగ్టిప్స్ అనిపడతాయి. అవిచదివి చేసి చూస్తువుంటాను.”

“చాలాటైమ్ పడుతుందే.

పడుతుంది. కాని పనిచేసుకుంటుంటే మనసుకి విశ్రాంతి గావుంటుంది. యేమీచాతగాదనీ, మోస్ట్ అండ్ టాలెంటెడ్ లేడీ అంటారని చేరుస్తువుంటాను. ఇది వరకో పియనగారి భార్యని మిసెస్ రాంగ్ అని పిలిచేవారుట యేదిత్తినా తప్పులు దొర్లేవిట. నవ్విందెలాగై తెనేం.

డోర్ కర్టెన్స్, విండో కర్టెన్స్, క్రాస్ స్ట్రీచ్, కచ్వర్క్, ఎంబ్రాయిడరీ అన్నీ మీరే చేశారా? అంత టై మెక్కుడిదీ? కుక్ లేదన్నారే. రిలెటివ్ హెల్ప్ చేస్తారా? అనడిగింది డాక్టరు చిప్పు తింటున్నది.

వో పాత చినిగిన శారీ కట్టుతుంది. జాకట్టుకూ కన్నాలే. మాసిక లేస్తుంది అందంగా. ఆ అలవాటు వదిలినందుకు సంతోషించా.

ఆ పని చేయటానికి అంత మంచి చీర కట్టాలా? అన్నా. అంటే పనివాడిచేత చేయించాలి అని నా ఐడియా.

ఇంతకన్న మంచి వున్నాయండి మీరిచ్చినవీ. ఇది పమిట కొంగు వేపు పగిలితే కట్టు కొంగువేపు తిప్పికట్టాను, అటు గూడా మంచి ప్రపింటున్నది. డ్రైక్లీనింగ్ కి యిచ్చివచ్చారుగా అందుకే నేనే వాష్ చేస్తా మీకది నచ్చదై పాయె.

వాడు కట్ చేయడూ?

చేయటం లేదు. గుర్తు చేస్తే రేపు, రేపు అని టలాయిస్తున్నాడు. రబ్బరు వూలూ వాడినై తీగలు బాగా పొడుగై నై

లోపల యెట్లావున్నా విండోసిల్ అందంగా వుంచితే, దోవన పోయే వాళ్లు విండో చూసి, లోపలంతా అలాగేవుంటుంది అనుకుంటారు' యెవరన్నా వచ్చినప్పుడనోన్యంగా వున్నట్టు మాట్లాడలేవు. పెడవరంగా మాట్లాడతావేం.

అదో మోస్తరుగా చూస్తూ నవ్వింది. ప్రస్తుతం అన్యోన్యముగా వున్నట్టు కనబడటానికేం చేస్తే కనబరతాము.

దీని గ్రాంధికము యిదీ. పొగారు దింపేయాలి. నిప్ ఇట్ యిన్ డి బట్. మన యెదురింటామె వచ్చి వళ్ళింది. ఆమెకు రామాయణం వినిపించాలిట కోడలుకి తెలుగు రాదట. బోంబే అమ్మాయి, మరాఠీ వచ్చు. నువ్వు చాలా బాగా చదువుతూ అంతరార్థం గూడా చెప్పగలవు అనివాళ్ళ యెదుటి పోర్షనులోవున్నా

మె నిన్ను పొగుడుతూ చెప్పిందిట. నువ్వెళ్ళివీనిపిస్తూ వుండాలి అన్నా చాలా పెద్ద మనిషిని మర్యాదస్తుడిని నేను.

అలా చేస్తే మన అన్యోన్యత ఆమె గుర్తిస్తుందన్న మాట బాగానే వున్నది గానీ, నేను రామాయణం చదువుతుంటే చూసి మీరు అలా సుందర కాండ పారాయణా, జపతపాదులూ వాళ్ళకి నేర్చి, వాళ్ళ చదువులు పాడు చెయ్యకు. కష్టపడి చదవాలి. హై ర్యాంకు రావాలి. పెద్ద చదవి. పెద్ద జాబ్స్ చేయాలి. బి.కామ్. చదివించాలనా నీవుద్దేశం. క్లర్క్ పనీ, టీచరువుద్యోగం చేస్తుంటే చూసి సంతోషించాలని పదకం వేస్తున్నావా? అని నా చేతులో పుస్తకం లాగి గోడవితలకి గిరాబేశారు. నేను పాశాయణ చేయటం లేదు. అందంగా తెనిగించారంటే చూస్తున్నాను, అని చెప్తే వినిపించుకోకంబా వాళ్ళకు పిచ్చి నమ్మకాలు అలవాటు చేయకు అని కసిరి వెళ్ళిపోయారు. ఒకవేళ ఆ యెదుటి పోర్ నులోని పిల్లిలు విని పాడై పోతారేమో. వాళ్ళు మాత్రం పెద్ద చదువులు చదవద్దా? అన్నది తొణక్కుండా.

ఎంత ఇగో. పట్టదలగా మౌన ప్రతం వట్టాను. ప్రతం తప్పినా ఫలం దక్కలేదు. వారం గడిచింది. నెల గడిచింది. నా మేనత్త వైద్యం కోసం వచ్చింది. ఆంథా విన్నా. ఆమెకి యూరిన్ ఇన్ ఫ్లెక్షన్. ఉండాలి నయం చేస్తాను, అంటే పున్నాది ఈ అపరాజితకు మడి తెలియదని భయపడిపోయినా. కాని రెండు వూట్లా తలారా స్నానం చేసి వండి పెట్టింది. విస్తరే వాడింది. నా మాటే చెల్లుబడి అవుతుందని నిరూపించాను.

నా డ్రెస్ మంచి మెన్ స్టార్ట్ చేశాడు. వంక్షనుంది

పిలిచారు. నువ్వు మా అత్తయ్య గుడికి వెళ్లారు. ఇంట్లో లేరని చెప్పాను. నిన్ను తప్పకుండా వంపమన్నారు. వాళ్లే వచ్చి తీసికెళ్తారుట. నువ్వు వెళ్ళిరావాలి రేపు. నేను ప్లామిస్ చేశాను.” అన్నా. “మీరు వెళ్ళి యెంజాయ్ చేసివస్తే చాలు గదండీ. నాను పూసుకు తిరగటం రాదు. మోటు మనిషిని”. అన్నది. అత్తయ్యకు ఫలహారం వడ్డిస్తున్న

“మా నాన్న పోయి యాడాది కాలేదు. సాంవత్సరికం కానిదీ ఫంక్షన్స్ కి అటెండ్ కారాదు నేనని చెపితే నిన్ను పంప మన్నారు. అది గూడా చెప్పాలా?” అన్నా. అత్తయ్య పుప్పూ తింటూ తలెత్తి నావంక చూసింది.

రెండోమారు వడ్డిస్తు అపరాజిత అన్నది.

అంటే, మీ వుద్దేశం, మీ నాన్న గారు నాకేమీ కారు అనా? బాంధవ్యం లేదనా? మీరు పాటించే ఆచారం నాకు వర్తించ దనా? ‘యెక్కడో రహస్యంగా, గుళ్ళో పెళ్ళిలాటిది చేసు కున్నారు. దండలు మార్చుకున్నారు.’ అని మీ నాన్న గారు నలుగురితో ఒప్పుకున్నారంటిరే. అంతలోనే మాట తభావతా” మజ్జిగ నింపిన వెండి గిన్నె అత్తయ్య దగ్గరగా పెట్టి, అరటి పండు వాలిచి విస్తల్లో పుంచి, యెదుటినించి వెళ్ళిపోయింది. ఈ అత్తయ్య మా నాన్నకు చివరి చెల్లెలు.

అబద్ధమాడుతున్నానని, ఆవిడ యెదుట ఋజువుచేసింది. నా మాట నెగ్గాల్సిందే. మగ మహారాజుని గానా? మరునాడు అత్తయ్య సంగతి నే చూస్తాలే అని అపరాజితను వూదరపెట్టి

అయిదింటికల్లా తరిమేశా. నా ప్రెండ్స్ వచ్చారు. కారు హార్న్ కొట్టగానే, రెక్క పట్టుకెళ్ళి కార్లో కూరి తలుపు బిగించా.

కాని ఖర్మకద్దీ ఆ పూటే పేషంట్స్ అవకుండా వచ్చారు. మందులూ అమ్మాలిని వచ్చింది. కుర్రాడూ రాలేదు. మెడికల్ హాల్ సద్ది తాళం పెట్టి యింటికి వచ్చేప్పటికి అపరాజిత వచ్చి స్నానం కానిచ్చి అత్తయ్య సంగతి చూసింది. చేతిమీద నీళ్ళు పోస్తు కంటబడింది. లైటు వెలుగులో చూస్తే టైమ్ యెనిమిదిన్నర. అత్తయ్యను చేయిపట్టుకు తీసికెళ్ళి మంచం మీద వుంచింది. అవిడ గజేంద్రమోక్షం చదివి వినిపించమన్నదిట. కింద కూచుని చదివి వినిపిస్తున్నాది. నేను దుస్తులు మార్చుకుని వచ్చాను. టైమ్ తొమ్మిది.

అప్పుడే వచ్చేశావేం. ఫంక్షనయిపోయిందీ? డిన్నరున్నాదే. తలెత్తి నిర్వికారంగా చూసింది అపరాజిత.

ఫంక్షనయిపోలేదు. ఆహూతులు కిక్కిరిసిపోయాడు. మీ ప్రెండ్స్ నన్ను జనంలో వదిలేసి వెళ్ళిపోయారు. ఎంటర్ టెయిన్ మెంటున్నది. నింఛో గలిగినంత సేపు నించుని చూశాను. ఇంకా వస్తున్నారు. పెట్టేస్తున్నారు. కుర్చీలు ఖాళీ లేవు. నింఛోలేక వచ్చేశాను. మీ అత్తయ్యకు ఫలహారమన్నా పెడ్డామనిపించి వచ్చేశా.

వాళ్ళు వెతుక్కోరూ? అదేం మర్కాద?

వెతుక్కోరు. వెతికి వెతికి నేనే గుర్తించి చెప్పి, రాసి యిచ్చి వచ్చా. అంటున్నది నవ్వు దాచుకుంటూ.

బ్రూట్. వాళ్ళే దింపేవాళ్ళు. లేదా నేనే వెళ్ళి తెచ్చే
వాడిని. కుర్చీ ఖాళీ కాగానే ఆక్రమించలేదా.

11

మావాళ్ళు వస్తున్నామని వ్రాశారు. చాలాపన్నులుట
కోర్టు పనీవైద్యమూ, పెళ్లిచూపులూ, ఇంటర్యూ, సముద్ర
స్నానం, దైవదర్శనం గురుదర్శనం వాళ్ళకు పువదేశం
చేసినగురువు ఆనందస్వామి భక్తులకోరికమీద శాంతియజ్ఞం
చేయించటానికి వచ్చియీ పూజోబైరాయించాడుట కిప్ హిర్
అవుటాఫ్ సర్క్యులేషన్ అనిగూఢంగా 'వ్రాశాడు బాబాయి
మేమే వండుకుంటాము అనివేలువిడిన పిన్ని వ్రాసింది అంటే
చిన్న అమ్మ చివరి కూతురు. నూరేకరాల అసామీభార్య. టోకరా
వేయుట్లాగా అని మధన పడ్డాముందే పసికడుతుందై పాయె.
ఆవేశపడుతుంది. తొందరపాటూ రిహార్సక్స్ లేసుకుంటున్నా.
చారుమతి అనే మళయాళీ నర్స్ తో జజాల్లింది అపరాజిత.
కొత్తగా టెడీమేడ్ షాప్ ఓపెన్ చేశారుట బెంగళీ ఫోష్ బాబు.
మంచి పాప్లిన్, సిక్కు జాకెట్లు, ఎంబ్రాయిడరీవర్క్ చేసినవి
వచ్చాయిట. అండర్ వేర్స్, బాడీస్ అన్ని సైజుల్లోనూ వున్నా
యిట. కొంతవెలగలవి కొంటెయీసికఫాస్క్స్ యిస్తారుట. ఇద్దరూ
నవ్వుకుంటూ గుంటికివచ్చారు. తెచ్చుకున్నవి కొడిగి చూసు
కున్నారు. రసీదులు చూసుకుని ప్యాకెట్లు విడదీస్తున్నారు.
“మీదీ ప్రప్రోవ్ నేవ్ బాడీ అపరాజితా. అందుకని మీనంబర్ వి
మీకు చక్కగా ఫిట్ అయినాయి, నేను ఉన్స్ వేసుకోవాలి లేదా
కుట్టువాడదీయాలి మీరు తెల్లని తెలుపు బ్రైట్ కలర్ జాకెట్టు మీ

వంటిమీదెంతో బావున్నాది అపరాజిత నావంకచూసింది,
చారుమతితో అన్నది.

మీ కాంబ్లిమెంటుకి చాలా థాంక్స్. ఆయనో చెప్పదురా.
మళ్ళీ పతిశీలనగా చూసి అన్నది. ఆలావున్నారేం?

యెలావున్నానూ?

అముదంతాగినట్లున్నది మొహం. యెవరై నా వస్తున్నారా
నేను మాయంగావాలా. అని నవ్వింది. చారుమతి చూస్తు
అన్నది. చాలాహూషారుగా పుంటారండీ. యేవోముణిగింది.
జాకెట్ బిగుతుగా కుట్టాపు అని టైలర్ తో అంటుంటే, అక్క
య్యలావైంది. అనిట్టేలరూ, నువ్వు సన్నబడాలి పొట్టతగ్గించు
కోవాలి అని యీయినటీజ్ చేశారు. నేను మానసికంగా తయారు
కావాలియేవరింటికెళ్ళి అపవిత్రించేయాలి ఆలోచించాలి.

మాయిల్లు అపవిత్రించేయండి, నోఅబ్జెక్షన్ యేవరండీ
వస్తున్నాది మీమదరా? అనిడిగింది నవ్వుతూ.

మా అమ్మచాలామంచిది. అందంగావుంటుంది. దానిపిల్లలు
బుద్ధిమంతులు. శ్రద్ధగా చదువుకుంటున్నారు. వీళ్ళో యెబ్బే!
యేడోశానాభయంభక్తి శ్రద్ధలేవు దాన్ని పిల్లల్ని తెచ్చియిక్క
డుంచితే వీళ్ళు బాగుడతారు అన్నది. అపరావుతా! నీపిల్లలు
బుద్ధిమంతులు. కొన్నాళ్లక్కడుండండి మీరంతా అన్నాను.

వాటిజ్ అలిడియా మిస్టర్ కన్నింగ్ హామ్ గారు? మీ కజి
న్సంతావచ్చి కలిసివుండి చదువుకుంటుండగా వాళ్లని చూపి

చదువుకుందామదు కోనివాళ్లు యివాళ బుద్ధితెచ్చుకుంటారా?
యెన్ని నేరాలకులై సాటి పిల్లలమీదికి వాళ్లకే పెద్దచదువుల్లో
సీట్లుచ్చినై. భోతనం చేద్దురుగాని రండి. అనికిచన్లో కెళ్ళింది
సర్వింగ్కి సాయంచేస్తున్న చారుమతి అన్నది.
మా యింటికి రండి.

మాళ్ళంతా యెంత కల్చరున్నవాళ్లోచెపుతూ భోజనం
కానిచ్చి బెడ్రూమ్లోకి వెళ్ళిపోయినా.

తెల్లారిలేచిచూసేప్పటికి యింట్లో అపరాజితలేదు. భోజ
నం పెళ్ళికి చుట్టాలోచ్చేశారు. అందుకు సంతోషం కలిగింది
గానీ, వాళ్ళకి యిల్లెట్లావుంచాలో, గిన్నెలు వాడకం, పని
మనిషితో నెగ్గుకురావటం తెలియలేను.

దీనిచే ఎట్లాపని చేయిస్తున్నాదీ? అన్నది పిన్ని.

చేయించదు. తానే చేసుకుంటుంది. మాకు సర్వెంటున్నదని
చూపుకోటానికి పనిమనిషి అన్నా.

యేటండీ! తప్పుపడుతున్నారూ. పెద్ద పెద్దయిళ్లల్లో
చేస్తున్నాన్నేను. యెవరూ తప్పులేన్ని లేదు. నన్ను మాన్పిం
చదలుచుకుంటే ముట్టెల్ల జీతమిచ్చి, బోనసిచ్చి మాన్పిం
చాల. ఆసంగతి తెలుసుకోముందు. రోజులుమారాయ. స్ట్రయిక్
చేస్తాం యెవరూ నీకందరు. యెల్లెల్లు. అంటూ బెదిరిస్తూ
వెళ్తుంది పనిమనిషి.

పాలకాచే గిన్నెతో పప్పుచారు. కూర కుక్కర్లోలో బిరుగుతోడు పెట్టారు. బాండీచిల్లి వడింది. కుక్కర్ హంరిహండిల్ విరిగింది. సేప్పీవాలుకవూడింది. హీటర్ స్విచ్ పాడైంది. రిపేరు చేయించా ఆన్ చేసిమంచిపోతారు. అహల్యను రాయి గమ్మనిశపించాక గొతముడికి అహల్యలెనిలోటు తెలిసి రాసా గిందట అలావున్నది నా పరిస్థితి. వీళ్ళువెళ్ళాలిగా. అన్నీ అన్నీ చేసిపెడుతున్నా గబాగబా భోజనం పడక, నడుంపట్టుకు పోయింది, అయినాబింకంగా వుత్తరంవ్రాసి పడేశా. వైద్యము పనులూ పూర్తికావచ్చినాయి. నీకు తెలియజెస్తాను. వద్దువు గాని. అక్కడేవుండు. తొంధరవడి రావోకు. వాళ్ళకియిబ్బంది అని.

ఇరవై రోజులైది ఆరోజు మధ్యాహ్నం లేవలేక వడుకుని పున్నా. బెత్తరూంలోకే సరానరి పచ్చేకాడు పేషంటు. వాడె పద్బాంధవుడల్లే కనిపించాడు. వాడి నోది వింటున్నా. ప్రెసిస్కప్షన్ రాసిస్తే మందులు కొనుక్కుంటాడుట వంటినిండా దద్దురు యెర్రని గీతలు నులకతాళ్ళల్లే వస్తున్నాయిట. దురదలు గొకంగానే వళ్ళంతా పాకుతాయిట. రాత్రిళ్ళు నిర్ద్రుమట. యేదో చప్పుడు పేషంటు లోపలికేళ్ళి చూసి వచ్చాడు.

మా పిన్నిగారు లట్టాబట్టా కట్టేస్తున్నారు. వాకిట్లోకి కారు వచ్చింది. ఒకబాబాయి రానసి మొరాయిస్తున్నాడు. ఇంకా ట్రీట్ మెంటు తీసుకోవాలి పుడమన్నారుట. ఇంటర్యూ కాలేదు సోమవారం ఇంటర్యూట.

పేషంటు సాయంతో అతికష్టమీద లేచి లోపలికెళ్ళా.

పిన్ని భోజనమైందీ? వెళ్తున్నారేం, పొద్దున్నే చెప్పలేదేం అన్నా నిలబడి.

పోస్తుకార్డు నా ముందు పడెసింది. వంగలేక అట్లాగే చదివాను. అపరాజితా కూర్చూ వచ్చేస్తున్నారు మెయిల్లో.

నువ్వు రావద్దని రాసి వుంటావు. రావటం లేదని అనుకొన్న మొండి మనిషిలాగా వున్నాదే. నాలోజులాగలేదా? ఇక్కడే వుండిపోవచ్చామా శలవులని పనిముగించుకోవాలని వచ్చాము కారేజి సర్గి తీసికెత్తున్నాం. రైల్వో తింటాంలే. పరవాలేదు. గిన్నెలు దొడ్లో పడేశాను. మెయిల్ తై మయింది. మీ బాబాయి టికెట్స్ కొంబానని ముందే విళ్ళిపోయారు. దన్నెం మీదనుండి చీరలూ తువాళ్ళు ఆరితరని తడి గుడ్డలు వేరే సంచిలో కూరింది పిన్ని. అందరూ ఒకళ్ళనొకలు నెట్టుకుంటూ, పిలుచుకుంటూ వెళ్ళి కార్లో దూరారు.

మళ్ళా శలవులకొస్తాంలే. యేమనుకోకు. యెక్కడా ఖాళీ లేక మీ యింటికొచ్చే శాము! ఈమాట ముందే అరేంజు చేసుకొని బ్రావెలర్స్ బంగ్లాలో ఓగి నీకు ఫోన్ చేస్తాం. పిన్ని చెయ్యి వూపుతుండగానే కారు కదిలిపోయింది.

ప్రిన్సిప్స్ అందుకుని పేషంటు వళ్ళిపోయాడు. పిన్ని కొడుకు శ్యామసుందర్ యింటర్యూకి తయారవుతూ కుర్చీలో కూచుని చదువుకుంటున్నాడు. నేను ప్రయత్నించి పడుకున్నా మెయిల్ లేటేమో. వుత్తర మేమై వుంటుంది? అని ఆలోచిస్తుండగానే మాగన్నుగా నిద్ర పట్టింది.

కుదిలింపుకి మెల్లకువ వచ్చింది. అపరాజిత రానేవచ్చింది

అన్నం తింటారా? వుప్పా తింటారా లేవగలరా? అంటున్నది. నా వుత్తరం అందలేదూ? వచ్చేకావేం?

యేం వుత్తరం? యెప్పుడు పోస్ట్ చేశారు. యేమనిరాశారు రావదని వ్రాశారా? అందలేదు సుమండి. యెడ్రస్ యేమనిరాశారు. రైల్వో మీ ప్రెండ్ భార్యా నన్ను చూసి బలవంతంగా రైలు దింపింది. వినీతకేమో జ్వరం వస్తున్నదిట. తగ్గలేదు. ఫోన్ చేస్తే తెలిసిందిట. సరాసరి వచ్చేసింది. ఆ గదిలో పడుకున్నది. చూస్తారా? లైబ్రరీ మూశారు. మెస్ క్లోజ్ చేశారన్నది. శ్యామ సుందర్ని చూసింది. నవ్వుతూ పిలిచింది. రండి సాయంవట్టండి. ఈయన్ని లేవతీయాలి. భోజనమయ్యాక మాట్లాడుకుందాం?

డైనింగ్ టేబుల్ ముందున్నాం. నాకుర్చీ మీద డన్లప్ పిల్లో వుంచింది అపరాజిత టైమ్ చూస్తే రెండున్నర. చారు అప్పడం, వడియం, పళ్ళ భారం, పళ్ళ గోంగూర పచ్చడి. మంచి నెయ్యి, పెన్నా, మీగడా, బెండకాయ వేపడం, పెరుగు, బసుమతి బియ్యంతో వండినఅన్నం. అన్నీ దుచిగా వున్నాయి

అన్నెట్లా చేశాపూ?

యేం చేశానేం చెయ్యలేదు. అన్నం వండి, కూరా, చారు పెట్టాను. తక్కినవన్నీ హోమ్ మేడ్ ఫుడ్స్ అని షాపు ఓపెన్ చేశారు. యెలా వుంటాయోనని తీసుకున్నా.

అన్నీ తిని లేచాం. రిలాక్సిల్ ఆయింట్ మెంట్ రాచింది నడుంమీద. యేదీ మీ మందుల పెట్టె. నడుం నెప్పికి మందు

వేసుకుందురుగాని. లేవలేకపోతే పేషంటుంతా యింటికి వచ్చేస్తారు. వినీతకి మందు యిద్దురుగాని, పెల్టులో వున్న పెట్టె తెచ్చియిచ్చింది. ముందు నాలిక్కి మంచి రుచి వచ్చింది.

గిన్నెలన్నీ వాడిందే పిన్ని. గిన్నెలెక్కడివి?

అవన్నీ యెందుకు. ప్రాతిప్రత్య మహిమ వల్ల చేశాను. దానికి మందిచ్చి పడుకోండి. రాత్రికేం తీసుకుంటారు.

నువ్వు పో. అన్నం తిను, రాత్రికి కందిపచ్చడి అన్నం చాలు. నేను దాని సంగతి చూస్తాలే. యెక్కడున్నదీ ఫోన్ చేయకపోయినా. హడావిడిగా వెళ్ళిపోయారు చుట్టాలు.

ఈ మాటు వచ్చినప్పు మీరుండ దలచు కున్నన్ని నాళ్లు వుందురుగాని దాన్ని విదేశం పంపును, అప్పుడర్జంటుగా వచ్చి మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేయలేదు. అని ఓదారుస్తూ వ్రాయండి. అని లోపలికెళ్ళింది.

మాబకి మాట తెగులు, నీటికి నాచు తెగులు అనిదెప్పుతూ పుండడం సరదా? శ్యామ్సుందర్ నవ్వుతూ ఆమెవేపే చూశాడు.

ఒక వారమయేప్పటికి లైఫ్ నార్మల్స్కి వచ్చింది. శ్యామ్సుందర్ ఇంటర్వ్యూ ముగిసింది. వెళ్ళిపోయాడు.

సయోధ్య వెలిగిద్దామనిపించింది. వినీతా జ్వరం తగ్గి పోయిందని వెళ్ళిపోయింది. క్లాసెస్ పోతాయిట.

రాత్రి అయింది. మంచం మీద కూచుని యెదో చదువు కుంటున్నది అపరాజిత. కాళ్ళమీద తలపెట్టి పడుకున్నా.

దిలీప్ బాబూ, శాంబాబూ వాళ్ళకి భార్యబెట్టా చూడాలో గూడా తెలియదు. పార్టీకొచ్చారా. వాళ్ళని సరిగా తిననివ్వరు. 'అయిపోయిందా తినటం పోవాలి. డ్రైవరు వెళ్ళిపోవాలి. పూర్తిగా యివ్వరు నాకు సాయంకాలంపూట కాసేపే యిస్తారు. అని తొందరపెట్టాడు దిలీప్. యెంతసేపు తింటా. రెండోసారి మూడోసారి హెల్ప్ చేసుకోరాదు. ఎటికెటి కాదు. వెలువటే తిన గలిగినవన్నీ ప్లేట్లో వడ్డించుకుని నిదానంగా తినచ్చు.' అంటాడు శాంబాబూ. పాపం వాళ్ళిద్దరూ సరిగ్గా తినకుండానే ప్లేట్లు కిందబెట్టి చేతులు కడుక్కుని వచ్చేశారు. నేను మంచివాడిని గనక అందరూ తినటమయిపోయి ప్లేట్లు కింద వుంచేసినా నువ్వింకా పెరుగు వడ్డించుకుంటూ తింటుంటే, నిలబడే వెయిట్ చేశాను. నా అంత మంచివాడున్నాడా అంటున్నా.

దిండు నా తలకింద వుంచి కాళ్ళు లాగేసుకున్నది.

ఆ బాబులిద్దరూ కనీసధర్మం పాటించి ఆ స్త్రీకి స్టేటస్ యిచ్చారు. అంతేగాక వెంటబెట్టకుని వచ్చారు పార్టీకి. వాళ్ళతో వెళ్ళు, వీళ్ళతో వెళ్ళు అని పరాయివాళ్ళతో వెళ్ళిపోలేదు. ఇంటికెళ్ళేప్పుడు గూడా వెంటబెట్టకునే వెళ్ళారు.

డేల్ కార్నేజ్ పుస్తకాలా కొనిచ్చి చదవమన్నా. డోంట్ నో. నీకవి వంటబట్టలేదే. యెవరితో వెళ్తే యేమిటీ అవిడ ఇన్వైట్ చేసింది కాడిలాక్ కారు అట్రాటివ్ గా వున్నది దాంట్లో వెళ్ళాలని వుంది వెళ్ళాను. అవిడతో వెళ్ళాలని గాదు పూర్. నీది సంకుచిత స్వభావ్. మనుషుల్ని తప్పవట్టి నిండ్లు వుంటావు.

నీ పిల్లల్ని పెద్ద చదువులు చదివిస్తున్నానా లేదా:

నీవు నేర్చిన విద్యయే నీరజాక్ష! నన్ను మీరనుమానించ లేదూ. ఆయనెవరో జాయింట్ కలెక్టర్ బెంగాలీ ఆయన నా పక్కన కుర్చీలో వుండగా చూచారు. 'నీతో నవ్వుతూ మాట్లాడుతున్నాడే నీ పక్కనున్నాడే వాడవుతు నైజర్. వాడి వాలకం చూసి వాళ్ళింటికెళ్ళేవు. వాడి వైప్ గూడా తగ్గదే. స్నేహంగా వున్నట్టే కనబడతూ గుప్పెట్లో పెట్టుకుంటుంది. అన్నారు మరిచారు. కాడిలాక్లాగా అట్రాక్టివ్ గానూ లేను. నేను స్నేహశీలినీ గాను. బ్రూట్ సి. మీరు అనవసరంగా భయపడుతున్నారు. దెప్పి లేచి పోయింది.

12

దీనికి, దీని పిల్లలకి అన్నీ నేనే చేయాలల్లే వున్నాది. నలుగురితో మంచిగా వుండి, పన్ను నెరవేర్చుకుందామని లేదు. పోనీ మా వాళ్ళను చూసొస్తు వుంటే వాళ్ళే మీ చెస్ చవుకగా కుడిర్చి పెట్టేవారు. అదీ లేదు. పగబట్టినట్టు, కక్ష బట్టినట్టు వెళ్ళదు. బలవంతంగా తీసికెళ్ళినా, పూసుకూ తిరగదు, కలుపు గోలుతనంగానూ వుండదు. పై పై మర్యాదలు పాటిస్తుంది. నిగ్గదీస్తే 'సూడ్ కోసం సోడికిపోతే పాతరంకులన్నీ బైట బడినాయట' ఆ సామెతలాగా నా యాగ్రగ్రహీ పబ్లిష్ చేస్తారు. వారి కదో వినోదం. తప్పులన్నీ నావేగా, డబ్బులేనివాడు డబ్బుకి కొరగాడు అని నా వల్లే మవుతుంది. అడ్మినిస్ట్రేషన్ రాదని కితా బిస్తిరి, మీకు చాలా ఇన్ ఫ్లయన్సు, పాపులారిటీ సమర్థతా వున్నాయి గదండి. అలా స్ట్రూప్ చేస్తు చాలా మాచెస్ ఫిక్స్ చేశారు చౌకగా. మీ తెలివితేటలు వృధాగావటంలా అన్నది. వాడిగా వేడిగా మాట్లాడటం యిష్టం,

నేను చేయగలిగినంతా చేశాను, పెద్ద చదువులై నై, పెద్ద జాబ్స్ లో కెళ్ళారు, ఆజీతాలే ఆకర్షిస్తాయి, నేనే కలగజేసుకుంటే' ఆవచ్చేవాళ్ళు వుచితంగా అన్ని వస్తూ నాచేత చేయించుకుంటారు నేను చేసేవి వుచితంగానే చేస్తాననుకో, కాని యితరులతో పని బడినప్పుడు గూడాకి మన్నాస్తే అని కూచుంటారు, నేనేకాపిటల్ పెట్టాలా, పెట్టను, అది నా తత్వానికి విరుద్ధం,

అందుకే వదిలేయండి, చూస్తూ కూచోండి, నన్ను చూస్తూ కూచోమని చెప్పారు. ఇప్పుడు మీరది ప్రాక్టికల్లు చూపించచ్చు. ఇప్పుడు నిన్నెవరూ యేమీ అనరు. నేను వుత్తరాలు రాస్తాను. అదిగూడా ఆనవసరం. మావాళ్ళు మా అమ్మ గూడా తప్పు గూడా వీడిదే ఆవిడదిగాదు. ఆవిడవన్నీ మన ఆచారాలే, మన పద్ధతులే. వీడే తనిష్టమొచ్చినట్టు చేసి ఆవిడను అణచిపెట్టి వుంచాడు. ఆవిడ మాట చెల్లుబడి కాకుండా చేశాడ. అంటున్నారు. నువ్వందర్నీ చూసివస్తుంటే నీకేమంచిది. మరీ యెక్కడికీ వెళ్ళకుండా, యెవరినీ చూసి రాకుండా నీవే కచ్చ పెంచుకుంటున్నావు. మావాళ్ళు ఒకరికి ఉపకారం చేసేవాళ్ళే గానీ, నీవాళ్ళల్లా నెత్తిని చేయి పెట్టాలని చూడరు. అని డగ్గరే పున్నది గదా అని నెత్తిన చెయి పెట్టి అభినయించా. మంచం దిగి వెళ్ళిపోయింది.

చెప్పేది సరిగా అర్థం చేసుకుందామనేదే లేదు. అండర్ స్టాండింగ్ కెపోసిటీ లేదు అని అర్థమయింది. దీని పిల్లలూ తగ్గ వాళ్ళే యెవరో ఒకరినీ హుక్ చెయ్యలేరు. అదీ నేనే చూడాలా నేను తెగతెంపులు చేయనుగదా. నా సవయం యెప్పుడూ వుంటుంది. క్రిసెస్ వస్తే నాతో చెపితే నేను హెల్ప్ చేస్తా. నాది మంచి మనసు నేను ఆనెస్ట్, నేను జిందాబాద్. నా వండివాడు లేడు. యెటువంటి ప్రాబ్లమ్స్ అయినా టాకిల్ చేయగలను.